

Šentjurske

KNJIŽNICA ŠENTJUR
D. Kvodra 16
ŠENTJUR PRI CELJU

NOV

Šentjur
do 0
ŠENTJURSKE
1996

352 (497.4 Šentjur)

0093031,38

COBISS

26. junij 1996

štev: 38

cena: 150 SIT

poštnina plačana pri pošti Šentjur

SLIVNIŠKO JEZERO VABI

Občinski svet: Bo Slomšek na občinskih priznanjih?

Minister Rop položil temeljni kamen za Dom upokojencev

Je Alpos v težavah?

Kaj bo s Slivniškim jezerom?

Težave z bazenom

Konec šolskega leta

ELBA TRGOVINA STORITVE d.o.o.

Trgovina - center, nasproti Bohorča

AKCIJA! tel.: 741-616

Jedilni servis - 20 delni	2.980,00 SIT
Jedilni servis - 30 delni	3.740,00 SIT
Kavni servis	795,00 SIT
TV Philips 37cm	38.990,00 SIT
Telefoni Panasonic od	8.999,00 SIT
Aparat za sladoled	8.999,00 SIT
Aparat Espresso	14.283,00 SIT

Rakete, aviončki, avtomobilčki

Prodaja na čeke - gotovinski popusti!

C & C

Podjetje za trgovino
in marketing d.o.o.

OMV - ISTRABENZ

d.o.o. Koper

3230 Šentjur, tel.: 063/741-076

BENCINSKI SERVIS,

TRGOVINA, BISTRO
AVTOPRALNICA
VULKANIZERSKO -
MEHANIČNA
DELAVNICA

POSEBNA PONUDBA

Delovni čas:

Pri nas kupljeno motorno
olje menjamo zastonj!

vsak dan
od 6. do 22. ure

TRGOVINA ROSANA

Zidar Metka, s.p.
Ljubljanska 1, Šentjur

 063/743-472

**V TRGOVINI ROSANA SMO ZA VAS
PRIPRAVILI VELIKO IZBIRO:**

ŽENSKIH VISKOZNIH HLAČ
za samo 1.500,00 SIT

OTROŠKIH KOMPLETOV
od 1.400,00 SIT dalje

ŽENSKIH SRAJČNIH BLUZ
že za 3.600,00 SIT

MOŠKIH IN ŽENSKIH KOMPLETOV
že za 2.300,00 SIT

ŽENSKIH KOPALK
od 2.400,00 SIT dalje

OTROŠKE MAJE
za samo 350,00 SIT

MOŠKIH KOPALK
za samo 1.100,00 SIT

MAJE ZA ODRASLE
po samo 380,00 SIT

POLEG NAŠTETIH ARTIKLOV LAHKO PRI NAS IZBERETE:

modne srajce mikice jeans hlače brisače natikače spodnje perilo igrače trenerke
... in še mnogo drugega

Za vas se bomo posebej potrudili in vas prijazno postregli v trgovini
Rosana - v centru Šentjurja - nasproti Alposa
vsak dan od 8.00 do 18.00,
ob sobotah pa od 8.00 do 12.00.

DROGERIJA

MONI

v Tržnici Šentjur

Nudimo vam bogat izbor:

- parfumerije
- negovalna kozmetika
Ellen Belix, Synergie, L'oreal,
Nivea Visage, Quenty
- dekorativna kozmetika
Corolle, Art Deco
- otroška kozmetika
Penaten, Nivea, Johnson's
- šamponi, laki za lase
L'oreal ...
- ugodno - čistilna sredstva
Aniel 4 kg 1.190,00

UGODNOST
NAD 6.000 SIT
PRODAJA NA DVA ČEKA!

Vljudno vabljeni v
drogerijo MONI

Odpiralni čas:
ponedeljek - petek od 9^h - 19^h,
sobota od 8^h do 12^h

SERVIS IN POPRAVILO KOLES

Delovni čas:
od 9. - 16. ure
sob.: 9. - 12. ure

AMON MIRAN

Ul. 1. Celjske čete 15, 3230 Šentjur
Telefon: 063/743-383

NOVO V DRAMLJAH - NOVO V DRAMLJAH - NOVO V DRAMLJAH

**MINI MARKET
MLAKAR**
Vlasta Mlakar s.p.
Svetelka 2, 3222 Dramlje

**PESTRA
IN**

KONKURENČNA PONUDBA ŽIVIL

Delovni čas:
pon. - pet. od 7.30 do 19.00
sob. od 7.30 do 13.00
ned. od 8.00 do 12.00

KEKEC

Agencija za šport in turizem

Hotunje 55, ☎ 792 298

8-dnevna letovanja za
šolske športne klube

200 DEM

Nudimo organizacijo
po ugodnih cenah
v hotelih na slovenski
in hrvaški obali

7-dnevna letovanja za
prvošolce v Šelcah

225 DEM

prijave sprejemamo do 20. julija

TRGOVINA

Metron

IN RADIO - TV SERVIS

Metka in Ivo SUPOVEC s.p.

Valentina Orožna 8, Šentjur

Tel.: 063/741-304, mobilni: 0609/642-959

Hitro in kvalitetno popravilo
vseh znamk TV aparatov in vse
avdio-video tehnike

**NUDIMO TUDI MERITVE
IN MONTAŽO ANTEN!**

SERVIS VRŠIMO TUDI NA DOMU!

UGODNE CENE V TRGOVINI METRON:

VIDEOPLAYER GOLDSTAR
29.900,00 SIT

AVTORADIO
OD 8.590,00 SIT DALJE

AVDIO KASETE PHILIPS 60
149,00 SIT

2 LETI GARANCIJE NA
BARVNE TELEVIZORJE

**PESTRA IZBIRA TV APARATOV
IN GLASBENIH STOLPOV!**

**UGODNI
PLAČILNI POGOJI**

Polarizacija

Ne vem prav, kako bi poslovenil ta izraz, ki se tako pogosto uporablja v zvezi s politiko, vem le, da pomeni zbiranje na dveh nasprotujočih si polih, na južnem ali severnem, ali pa bolj politično konkretno: na črnem in rdečem.

V tem zadnjem primeru pa, po mojem mnenju vsaj v slovenskem ali šentjurskem primeru, sploh več ne gre za vsebinsko politično opredelitev, ki ju ti dve barvi na splošno simbolizirata, temveč zgolj za grobo ločevanje od drugače mislečih. Enih in drugih. Torej v resnici gre predvsem za prikrivanje pomanjkanja tenkočutne politične različnosti. Trdno sem prepričan, da Slovenci, ali pa Šentjurčani, sploh nismo tako hudo cerkveno - komunistično razdeljeni, kot se zdi in prikazuje. Do te "grozne" razdeljenosti, ki je v stanju netiti vojne in pred katero vsi svarijo in se je bojijo, pa vendarle vsaj v verbalni obliki prihaja takorekoč na vsakem koraku.

Zakaj?

Za bolj poštene volitve!

Dobra družba se začne pri dobrem volilnem sistemu! Dajmo Sloveniji več, dajmo ji volitve, na katerih bomo volili ljudi z imeni in priimki in ne le strankarske hierarhije!

Šentjurski socialdemokrati vas vabimo, da na referendumu podprete odločitev za dvokrožni večinski volilni sistem!

Predsedstvo SDS Šentjur

Čestitamo ob dnevu slovenske državnosti!

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/713-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode infor-

mativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslov uredništva: Seliškarjeva 10, Šentjur. Telefon: 743-561. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-603-37277.

Po mojem mnenju zaradi naše zakrnele politične kulture in posledične nestrpnosti. Razlika med ameriškimi demokrati in republikanci, Amerika je lep primer zelo stabilne dvostrankarske ureditve, je njihova predvsem rahločutna ekonomska različnost. Volivci se za ene ali druge opredeljujejo prej po vsem drugem kot po veri v Boga. Prepričan sem, da so ta zelo delikaten kriterij pač prerasli in pripadnost veri in cerkvi nista več predmet družbene različnosti. Te delitve se pri nas še nismo uspeli otresti.

Nobena skrivnost ni, da je šentjurski Občinski svet izrazito polariziran prav na verski osnovi, oba tabora pa se vztrajno poskušata najti ravno na osnovi te delitve. To se je lepo pokazalo na zadnji seji ob razpravi o predlogu odloka o občinskih priznanjih: v svetu prevladujoči "krščanski" del, ki se sicer po svojem odnosu do oblasti in demokracije prav nič ne razlikuje od "boljševikov", je sklenil, da je Slomškov lik na občinskem priznanju tisto ta pravo, ob katerem bodo učvrstili svoje vrste in zlahka s prstom pokazali na divjake in kulturne analfabete z druge strani, če bi si le ti drznili nasprotovati njim, skritimi za Slomškovo veličino. Po mojem mnenju ne obstajajo nobeni resni dvomi niti v Slomška niti v vlogo vere ali Cerkve, ki bi jih bilo potrebno na takšen način utrjevati. Navsezadnje je Slomšek tudi nacionalna in cerkvena osebnost, morda bo v kratkem celo proglašen za prvega slovenskega svetnika, in bi njegov lik na občinskem priznanju - državni listini, ki ga bo nekoč morda dobil najhitrejši in nikoli krščen tekač AK Trgohlada, pomenil celo vrednostno degradacijo? V primeru Slomška na šentjurskih občinskih priznanjih gre za povsem nepotrebno prestižno strankarsko zlorabo te zgodovinske osebnosti, skorajda bi si upal trditi, za čiste polarizacijske politične učinke.

Nekaj podobnega se zna zgoditi tudi z odpovedano blagoslovitvijo temeljnega kamna za dom upokojencev. Blagoslovitev je bila v scenariju, bila je tudi oznanjena v cerkvi, na predlog ministrstva pa je bila naknadno črtana z dnevnega reda. Na sestanku pri županu je predsednik SKD g. Čokl zaradi tega demonstrativno vrnil županu vabilo za to slovesnost, češ, da ga je sram, ker je kot kristjan dobesedno porinjen nazaj v katakombe. Res je, da je ob tem poudaril, da tako ravna kot kristjan in ne kot predsednik stranke, toda to je storil na politični in ne na krščanski način. Spet polarizacija!

Polarizacija na verski osnovi v zreli politični družbi ni in ne more biti tvorni element. Toda z zavestnim ravnanjem na obeh polih se je je mogoče odvaditi. Dajmo, poskusimo!

Franc Kovač

Naslednja številka Šentjurskih novic izide v torek, 13. avgusta 1996

A.M. Slomšek na občinskem priznanju?!

Tudi 15. seja Občinskega sveta se je pričela s težavami. Artnak je v imenu LDS protestiral, ker seja ni bila sklicana v skladu s poslovníkom in je zahteval, da se prekine, krivec za spodrseljaj pa naj krije vse nastale stroške. Po pisanem pravilu morajo svetniki dobiti gradivo najmanj 7 dni pred sejo, tokrat pa so ga dobili le 4 dni prej. Če pa odšetejemo še soboto in nedeljo, potem sta svetnikom in strankam ostala na voljo za pripravo na sejo resnično le dva dneva. Predsednica sveta si je privoščila še eno ukano: namesto dogovorjenih 8 točk dnevnega reda jih je uspela na dnevni red stlačiti kar 18. Med njimi je bilo nekaj precej težkih, zato ni bilo nič čudnega, da je bil gladko sprejet kompromisni predlog g. Vrečka (LDS), ki je zahteval, da ostane na dnevnem redu le najnujnejših 6 točk.

Zapisnik s prejšnje seje je bil spet sporen. Artnak je naštel kar pet utemeljenih zapisniških pomankljivosti, Erjavec (ZL) pa je protestiral, ker še vedno niso nič ukrenili glede zahtev, ki so bile podane na šentjurskem predvolilnem zboru občanov. Gre za sporno ograjo okrog nogometnega igrišča, ki kljub temu, da je grda in tudi črna gradnja, kljubovalno ostaja nedotaknjena. K tej vroči temi je nekaj litrov bencina prilil še župan, ki je precej nerodno povedal, da ga ograja pravzaprav ne moti, Šentjurčani pa naj se odločijo med ograjo in nogometom. Po ostrih nastopih Koleševe in Mastnaka, se je župan sicer previdno povlekel nazaj, toda nehote izgovorjena misel je dobro povedala svoje. Zdi se, da po tej ostri razpravi ni več poti nazaj in je naknadno pridobivanje gradbene dokumentacije za obstoječo ograjo dokončno odpisano. Kljub temu pa je A. Zdolšek (SKD) zatrjeval, da je ograja še en meter prenizka z ozirom na to, kar igrišče nudi naši mladini.

Pod točko "Aktualno v občini" tokrat nismo zvedeli nič novega. Župan je govoril o polaganju temeljnega kamna za Dom upokojencev, o napovedanih razgovorih z Ljudsko banko glede posojila za malo gospodarstvo in znižanje precej visoke obrestne mere za hruševsko posojilo ter o podelitvi koncesije za športni park.

Pobude svetnikov so že nekaj časa ena najbolj zanimivih točk dnevnega reda. Prvi se je oglasil Zupanc (LDS). Zahteval je podrobne informacije in razpravo o posojilu, o katerem smo nekaj malenkostnega prečitali v Novem tedniku. Posojilo naj bi menda dobila d.o.o., last celjskega Bastla in šentjurskega Simona Zdolška. Na odgovor bomo morali počakati do naslednje seje OS.

Erjavec (ZL) je zahteval v imenu občanov Orožnove ulice, da se takoj porušijo temelji črne gradnje, ki jo pred nosom vseh inšpektorjev in cele Upravne enote tik zraven blokov gradi Slavko Debelak. Zemljišče naj bi mu po razmeroma ugodni ceni prodala Upravna enota in to kljub drugačnim zahtevam krajevne skupnosti. Debelak je menda sicer tudi pripravljen prodati to parcelo KS, le, da je nova cena 10 krat višja od prejšnje.

Cvikl (SLS) je spraševal, kako je z nadvozom, Maruša (SKD) je zahteval, da vrtec v Hruševcu dela tudi preko poletja, Rezar (SKD) ni bil zadovoljen z odgovorom glede kamnolomov, Tovornik (SKD) je nergal zaradi računalniške učilnice na Ponikvi. Artnak (LDS) je imel spet celo serijo vprašanj in pobud: Kje so lanska sredstva, namnjena cesti Prevorje - Lesično?

Zakaj še nimamo odloka o taksah za reklamne panoje? Kaj je z občinskim denarjem, ki je bil lani nesrečno izgubljen pri nabavi gasilskega avtomobila? Kako to, da poteka financiranje Doma upokojencev neposredno med ministrstvom in Vegradom? Zakaj se dovoli poulična prodaja sadik in rož?

Tokrat je svojo pobudo dala tudi predsednica Sveta Osetova. Najprej je spomnila Ratajevo na popolnoma zgrešeno arhitekturno podobo tržnice in predlagala, da se v Šentjurju začne razmišljati o pravi tržnici, takšni za solato in zelje.

Razprava o osnutku odloka o priznanjih občine Šentjur je bila mučna. Komisija, ki je odlok pripravljala, je namreč vztrajala, da naj bi se na zlatniku, ki se bo podeljeval odlikovancem, priznani simbol naše občine sv. Jurij na konju zamenjal z likom A.M. Slomška. Vsa čast našemu škofu in potencialnemu svetniku, toda zamisel, da občinsko priznanje postane Slomškovo priznanje, je menda bolj posledica merjenja moči med šentjurskimi "klerikalci" in "liberalci", kot pa posledica preudarne odločitve. K sreči smo uspeli odlok obdržati v fazi osnutka ter tako pridobiti čas, da se razprava o Slomšku na občinskem priznanju opravi tudi širše med občani ter odločitev resnično dozori. Da vsaka občinska garnitura sprejema svoj odlok o občinskih priznanjih in le te tudi po svoje "zgodovinsko" oblikuje, je pa tako ali tako prej smešno kot kaj drugega.

Nadaljevanje seje je bilo precej bolj miroljubno.

Sprejem odloka o ustanovitvi sklada stavbnih zemljišč je predstavljal le formalnost. Sam sem se sicer spraševal, zakaj ta sklad sploh potrebujemo, ko bi njegovo funkcijo enako dobro in ceneje lahko opravila občina, a so me podučili, da tako menda piše v nekem zakonu.

Odlok o prispevku za investicijska vlaganja na področju odvajanja in čiščenja odpadnih voda in ravnanju s komunalnimi odpadki je bil sprejet po tako kratkem postopku, da niti nisem uspel povedati, da ga ne razumem, pa sem že moral dvigniti roko. Glasoval sem proti sprejetju. "Uvede se prispevek za: - sanacijo in izgradnjo kanalizacijskega omrežja: 11,90 SIT /m3 porabljene vode;

- za ravnanje s komunalnimi odpadki 747,90 SIT/m3 + 312,50 SIT/m3 = 1 060,40 SIT /m3 pripeljanih odpadkov oziroma 3,70 SIT/m2 + 1,50 SIT/m2 = 5,20 SIT/m2 poslovnih in stanovanjskih površin za odpeljane komunalne odpadke iz industrije, gospodinjstev in drugih dejavnosti." Zagotovo sem razumel le, da bodo prispevek plačevali uporabniki javnega vodovoda in tisti, ki imajo urejen odvoz smeti. Čudne zadeve so tile odpadki!

V povezavi s tem odlokom je svet obravnaval tudi pogodbo z Občino Celje o skupnem ravnanju s komunalnimi odpadki. V njej med drugim tudi piše, da bomo Celjanom plačali za nazaj razliko med ekonomsko in veljavno ceno odvoza odpadkov, da jim bomo tudi naprej plačevali po njihovi računici ne glede na to, kako je to plačevanje urejeno v zakonih, čaka pa nas še tudi plačevanje ekološke odškodnine. Ker druge možnosti ni bilo videti, podžupan Pungartnik pa je tudi zatrjeval, da je osnutek pogodbe dobra osnova za pogajanja, smo zanj prižgali zeleno luč.

Za sprejem odloka o oskrbi z vodo, s katerim je Občina mislila prevzeti vse vodovode, ni bilo pravega navdušenja. Svetniki so se očitno zavedali, da ta "nacionalizacija" ne bo šla mimo občanov brez burje, zlasti še zato, ker JKP kot potencialni prevzemnik vodovodov očitno ne vzbuja pretiranega zaupanja. Po daljši razpravi, še najbolj argumentirane so bile pripombe KS Planina, ki jih je predstavil g. Knez, je bil sprejet predlog, da se odlok vrne v fazo osnutka ter se pripravijo sprejemljivejša načela za zagotavljanje preskrbe z zdravstveno neoporečno vodo.

Razprava o predlogu povišanja prispevka staršev za varstvo v vrtcih za 6,6% je pokazala, da imamo v Šentjurju najnižjo ceno otroškega varstva v regiji. Ker je g. Peperko pojasnil, da najnižji ceni odgovarja tudi najnižji standard varstva, se je le pričelo razmišljati, da bo le ustrežna cena zagotavljala tudi pravo raven storitve. Vendar tokrat še ne, morda kdaj kasneje.

Da razmere v šentjurskem zdravstvu vendarle še niso O.K. kot se je dalo razumeti na prejšnji seji, se je pokazalo ob razpravi ob

določanju pogojev za najem prostorov za zasebno zdravstveno dejavnost v ZD. Svet se ni strinjal s predlogi direktorja JZ ZD dr. Moserja (pogodba za določen čas, povišanje najemnine na 14 DEM/m², izključevanje investicijskih stroškov...), ker le - ti spet spodbujajo prestižne spore in ne zagotavljajo enakih pogojev za zasebno in državno dejavnost. Kot so navedli zasebni zdravniki, cene nejemnine in vzdrževalnih stroškov v šentjurskem ZD že doslej prekoračujejo regijsko povprečje. Najemnina za prostore v Zdravstvenem domu bo odslej ekonomska in neprofitna, izračunale jo bodo občinske službe, veljala pa bo za vse porabnike, torej tudi za državne zdravnike. Vsa sredstva iz tega naslova se bodo porabila za investicijsko vzdrževanje v skladu z odločitvijo lastnika, to pa je Občina. Obračun deleža stroškov za obratovanje se bo izračunaval na podlagi dejanskih stroškov. Kot kaže, bo tako le prišlo vsaj do materialnih osnov za primerno sožitje med državno in zasebno zdravstveno službo.

F.K.

Minister Rop položil temeljni kamen

V sredo, 19. junija, je bila na gradbišču Doma starejših občanov slovesnost, na kateri je minister za delo in družino mag. Rop v prisotnosti številnih uglednih gostov iz Ljubljane, Velenja ter nad 100 občanov z vse občine vzdal temeljni kamen za tako težko pričakovani Dom

namreč bilo mnenja, da v primerih, kjer gre za izrazito državne projekte, prisotnost cerkve in opravljanje verskih obredov ni v skladu z načelom ločitve cerkve od države.

Po prireditvi je minister Rop v spremstvu generalnega direktorja Vegrada Muharema Bolića, glavne tajnice SKD

Tovšakove, državne sekretarke za delo in družino ter drugimi obšel obsežno gradbišče. Če sem prav razbral njegove besede, je bil nekoliko nezadovoljen s podražitvami, ki jih izvajalec menda uveljavlja že v tej gradbeni fazi.

Dom strejših občanov Šentjur bo mogočna in lepa stavba, v kateri bo 20 enoposteljnih sob, 27 dvoposteljnih, 16 troposteljnih in 4 štiriposteljne. Na podstrešju bo tudi več

enosobnih stanovanj in garsonjer, ki jih bodo dali v zakup. Tako bo v domu prostora za okrog 170 stanovalcev. V njem bodo seveda tudi ambulanta, kapelica in vrsta drugih potrebnih lokalov. Ko bo dom v polni funkciji, bo v njem našlo svoj kruh okrog 40 zaposlenih.

Zanimivo je, da je v nasprotju s Šentjurčani, ki so s samo lokacijo doma nekoliko nezadovoljni, minister Rop še posebej poudaril, da je lokacija prav ugodna.

Sama zasedenost doma, kot kaže, ne bo vprašljiva. Gotovo se bo prej zgodilo, da bo dom premajhen kot da bi bil prazen.

Šentjur je razmeroma "stara" občina in je z enajstimi odstotki nad 65 let starih prebivalcev glede starostne strukture prebivalcev v samem slovenskem vrhu. Vseh upokojujencev je v naši občini kar 2838, od tega se računa, da bi jih domsko oskrbo iz različnih vzrokov potrebovalo okrog 300. Trenutno je v različnih domovih za ostarele 148 oskrbovancev iz naše občine, vsako leto pa se pojavlja od 30 do 50 novih povpraševalcev po domski oskrbi. Oba slavnostna govornika na prireditvi ter tudi sladkobesedna voditeljica Petra so poudarjali, da bo velika prednost doma bivanje naših ostarelih občanov v bližini znancev in prijateljev ter v domačem, čustveno sprejemljivejšem okolju.

Predračun za dom znaša 450 milijonov SIT, skupaj z ureditvijo okolice in opremo pa bo stal okrog 700 milijonov SIT. Trenutno je zagotovljenih približno 200 milijonov SIT. Investitor je država, 20% sredstev pa mora zagotoviti občina.

Kdaj bo dom predvidoma sprejel prve stanovalce, na slovesnosti nismo izvedeli.

Po slovesnosti sta Občina in Alpos povabila vse goste v hotel Alpos, kjer se jim je kasneje pridružil tudi predsednik SKD Lojze Peterle. Prijetno druženje, ki ga je v kasnejših urah prav duhovito pestril občinski svetnik Cvikel, je trajalo pozno v noč in med zadnjimi, ki so zapuščali hotel, so bili gostje iz Ljubljane.

strejših občanov. Slovesna govornika sta bila župan in minister, Sonja Mlejnik iz Celja je recitirala nekaj otožnih pesmi Ive Klepec, razvedriti pa nas je poskušala mala Laura Pešak. Sama scena, prikolica tovornjaka, ni dajala ravno najbolj "umetniškega" vtisa, a kot kaže, je vsebina prevladala nad obliko in je bilo zadovoljstvo neskajljeno. Začetek prireditve je bil poškopljen z lahnim dežjem, ki pa ni skvaril slovesnega razpoloženja. Mislim, da so nekateri opazili, da je iz scenarija prireditve izpadel blagoslov gradbišča oziroma temeljnega kamna. Do te spremembe je prišlo zadnji hip na predlog ministrstva. Ministrstvo je

Socialdemokrati se pripravljajo na referendum

Predsedstvo šentjurskega odbora SDS je na zadnji seji ocenilo svoje delo v zvezi z zbiranjem podpisov za večinski volilni sistem. Ugotovili so, da so sicer načrtovano število podpor presegli za 10%, zbrali so jih 389, kar pa še vedno ne pomeni posebno ugodnega rezultata glede na število volivcev v občini. Socialdemokrati pričakujejo, da bo v kratkem razpisan referendum o volilni zakonodaji. Na referendumu, ki naj bi bil predvidoma v začetku avgusta, se bodo državljanji verjetno odločali med vsemi tremi predlogi za spremembo volilnega sistema. Pričakujejo, da bo njihov predlog z gotovostjo dobil večjo podporo kot vsebinsko nepomemben in precej politikantski predlog

35 poslancev oziroma predlog kombinirane volilnega sistema, ki ga predlaga Državni svet. Imenovali so že volilni štab, ki bo vodil vse aktivnosti.

Predsedstvo se je tudi opredelilo do tako imenovanega podržavljanja lokalnih vodovodov. Menili so, da je sistem, kot ga predlaga Občina, za večino prebivalcev nesprejemljiv, zato bodo do prihodnje seje Občinskega sveta pripravili svoj predlog za urejanje oskrbe z vodo.

Zavrnilo so predlog komisije Občinskega sveta, ki je predlagala, da bi na občinskem priznanju bil lik škofa A.M. Slomška. Po njihovem mnenju predlog vsebinsko ni

ustrezen, saj po eni strani zanemarja že dobro sprejetega sv. Jurija na konju, po drugi strani pa je Slomšek osebnost nacionalnega pomena, ki si ga lahko lasti Slovenija kot celota, od posameznih krajev pa morda le še njegova rojstna Ponikva.

Obsodili so tudi sistem različnih cen za telefonski priključek v občini. Po njihovem bi morala občina s Telekomom skleniti takšno pogodbo, da bi za vse občane veljala enaka cena. Na prihodnji seji Občinskega sveta bodo vložili takšno pobudo.

B.A.

Minister Rop v Alposu

Pogovor z ministrom Ropom, ki ga je pripravil šentjurski občinski odbor LDS, je pričel župan Malovrh. Predstavil je naše stiske, to pa so predvsem visoka brezposelnost, s 24% brezposelnih smo namreč v samem državnem vrhu, ter razmeroma slab ekonomski položaj v večjih podjetjih in v kmetijstvu. V Šentjurju, razen v Elegantu, stečajev sicer ni bilo, visoka brezposelnost pa je posledica krize v celjskih podjetjih.

Minister Rop se je razgovoril o znanem paketu za razbremenitev gospodarstva in napovedal ugodnejše trende v slovenski ekonomiji. Po podatkih za mesec maj je BDP porasel za 3%, inflacija pa se umirja na ravni, ki daje upanje, da bo njena letna stopnja nižja od 10%.

Od domačih gospodarstvenikov je bila prisotna le slaba polovica. Direktor Alposa je na kratko predstavil položaj v Alposu in opozoril, da po pridruženem članstvu v Evropski zvezi pričakuje boljše izvozne pogoje. Zaradi omejenih prostih izvoznih kvot je Alpos doslej izgubljal zaradi carin po 4 milijone DEM letno. Alpos se je tudi prijavil na razpis Ministrstva za delo za neposredne subvencije za odpiranje novih delovnih mest in za subvencioniranje obrestne mere.

G. Gorečan je prigovarjal načinu, kako ministrstvo podeljuje svoje subvencije - prikrajšana naj bi bila manjša podjetja, direktorica

Magneta gospa Bračunova ni bila zadovoljna s položajem invalidskih podjetij, direktor DKP Meja g. Vošnjak pa ne z administriranjem pri uvozu sezonske delavne sile iz Hrvaške.

Odgovor ministra direktorjev menda ni preveč zadovoljil, saj jim je obljubil le objektivnejšo zakonsko regulacijo in nobenih posebnih popustov. Alpos bo subvencijo dobil, če bo ustrezal razpisnim pogojem, teme, ki sta jih načela Bračunova in Vošnjak pa bo tudi regulirala nova zakonodaja.

Razprava vsebinsko ni preseгла običajne nezahtevne ravni komunikacije in je bila kaj hitro končana.

Izvajalec del na vodovodu iz Hrastja še ni znan

Čprav je od razpisa za prevzem del na izgradnji cevovoda od Grobelc do Šentjurja minilo že kar precej časa, komisija še ni izbrala najugodnejšega izvajalca. JKP, kot investitor, ima trenutno zagotovljeno dobro polovico potrebnih sredstev, prav nič pa še ni znanega o udeležbi Ministrstva za urejanje okolja in varstvo narave. Izvajalca bodo izbrali, ko bo znano, koliko sredstev je na razpolago in kaj se z njimi sploh da narediti.

JKP ima še vedno določene težave tudi pri oskrbi z vodo iz Kozarice. Poleg kritične vrtine občasno kali tudi že druga vrtina. Obe vrtini so prečistili in prepihali in kot kaže, uspešno odstranili mulj, ki zapira dotočne pore, saj se je količina vode občutno povečala.

Končno dan državnosti tudi v Šentjurju

Tokrat je bilo drugače kot običajno: dan slovenske državnosti je minil slovesno tudi v Šentjurju. Najprej mu je bilo posvečeno polaganje temeljnega kamna za Dom upokojencev, nato v petek, 20. junija, proslava v kulturnem domu: Zdravljica, zanosni govor župana (ki se tokrat celo ni začel z zgodovino naseljevanja Slovanov na šentjurskem) ter prijetna komedija "Mož moje žene", ki je dodobra razvedrila preko 100 prisotnih. V ponedeljek so se izkazale še politične stranke s kresovanjem na Rifniku. S pročelij nekaterih šentjurskih javnih zgradb se je vilo tudi nekaj državnih zastav. Kot kaže, se bomo počasi tudi Šentjurčani navadili na nove praznike!

TUDI ŽABE PREČKAJO CESTO

"Danes je dan narave!" Tako je g. Malovrh začel svoj govor ob otvoritvi dveh kilometrov obnovljene ceste ob Slivniškem jezeru (Rakitovec-Drobinsko). Marsikdo bi si lahko mislil, čemu takšne ceremonije zaradi dveh kilometrov novega asfalta in kaj ima pri vsem tem narava, kateri "lepe" sive kače, ki si utirajo pot vsepovsod vsekakor niso v korist. Vendar ravno v tem je posebnost te ceste, saj se pod njo nahaja 14 podhodov za dvoživke. Lansko leto v mesecu marcu in aprilu je na tem istem odseku potekala tudi prva akcija reševanja

in štetja žab v Sloveniji, ki so ga organizirali člani Društva Radoživ iz Žalca, Ekološkega foruma LDS ter člani Društva za preučevanje ptic in varstvo narave iz Vranskega, akcijo pa je strokovno vodila Nuša Vogrin. S pomočjo vever so prek ceste prenesli pet vrst dvoživk oziroma skupaj 2571 živalic. Najštevilnejše so bile navadne krastače (Bufo bufo). G. Gregor Volk iz Društva Radoživ se je v svojem nagovoru še posebej zahvalil krajanom, ki so pri tej akciji pomagali in vse skupaj prenašali. Podhode za dvoživke so zgradili ob finančni pomoči Ministrstva za varstvo okolja - Uprave za varstvo narave, ki je za "žabjo" cesto prispevalo 2.800.000 SIT. Kot govornika sta nastopila tudi g. Božo

Fleishman, vodja Ekološkega foruma pri LDS in dr. Pavle Gantar, minister za okolje in prostor, katerima je besede obarvalo predvolilno vzdušje. Zakaj sredstva za takšne prepuste? "Preprosto zato, ker je življenje vsake živalske in rastlinske vrste tesno povezano z našim življenjem," je na lastno vprašanje odgovoril dr. Pavle Gantar. Nato sta z g. Malovrhom družno prerezala trak in tako uradno odprla "žabjo" cesto. Za poživitev prireditve pa so poskrbele prikupne "žabice", v katere so se preoblekli učenci OŠ Cerknica in OŠ Bakovci, ki sta tudi prvi "ekošoli" v Sloveniji. In morda je naključje ali pa ne, da imata obe šoli za svoj simbol ravno žabo.

B.G.

Z druge seje Sveta KS Ponikva

Druga seja je bila 10. junija, udeležili pa so se je poleg članov sveta KS še nekateri občinski svetniki ter podžupan Pungartnik in Marija Rataj.

Obpravnavali in sprejeli smo novi statut KS, s pripombo, da se KS lahko zadolži le do višine lastnih prihodkov (samoprispevek in drugi lastni prihodki) brez soglasja občine. Svet je tudi imenoval člane nadzornega odbora in podpisnike finančnih dokumentov. Na pobudo Telecoma smo sprejeli sklep o odstopu od sporazuma, po katerem so morali vsi novi telefonski naročniki dati Telekomu 2000 DEM posojila.

Največ smo razpravljali o predlogu načrta dela za letošnje leto ter o posojilu, ki ga je najelo prejšnje vodstvo KS pri Cestnem podjetju za izgradnjo ceste v Dobovcu. Predsednik prejšnjega sveta KS je pojasnil, da so napravili daljšo cesto od načrtovane na pritisk in ob izdatnem sodelovanju občanov, zadolžili pa so se za 5,3 milijina SIT, to je za vsoto, ki jo bi KS lahko v letošnjem letu vrnila, četudi samoprispevek ne bi bil sprejet. Ker pri načrtovanju letošnjih aktivnosti na ta dolg nismo računali, izpadla pa je tudi predreferendumska obljuba župana, da bo občina k s samoprispevkom zbranim sredstvom prispevala iz proračuna še svojih 20%, smo razpravo o načrtu dela prekinili. Do naslednje seje bomo načrt pripravili na novih izhodiščih. Vsa sredstva, ki v KS prihajajo, bomo takoj porabili za vračilo kredita Cestnemu podjetju. Predstavnika občine smo posebej opozorili, da bomo svoje naloge v KS zmogli sami, občina naj poskrbi le za vzdrževanje lokalnih cest. Popolne sanacije je zlasti potrebna cesta v Dolgi gori.

Pri zadnji točki dnevnega reda smo sprejeli sklep, da se v gospodinjstvih v Luterju, Slatini in Zagaju, ki so priključena na konjiški vodovod, popiše poraba vode in se v skladu s porabo tudi obračuna.

Za to prvo sejo Sveta KS lahko rečem, da je bila burna. Hoteli smo rešiti predvsem vse dileme okrog dela prejšnjega vodstva KS, manj pa smo se lahko posvetili tekočim in prihodnjim problemom.

Anton Vrečko

"Kekec" v Hotunjah

Znani ponkovški športni pedagog Hasan Toromanovič je sklenil zapolniti tržno nišo na področju podjetniškega organiziranja športa. Ustanovil je Agencijo za šport in turizem, angažiral mnogo športnih pedagogov ter upa, da bo skupaj z njimi uspel že letos uspešno organizirati številna športno obarvana letovanja na morju ter tudi tekmovalna v občini in izven nje. Njegove stranke naj bi bili predvsem otroci in šolarji. Za letos ponuja številne aranžmaje za aktivne počitnice na slovenski obali ter v Selcah, Crikvenici in Poreču. Na ugoden odziv računa predvsem na ponudbo za organizirano letovanje najmlajših v drugi polovici avgusta v Selcah.

Kaj bo z nogometnim zidom?

Nesrečna ograja okrog nogometnega igrišča še kar naprej buri duhove.

"Kaj boste naredili z njo?" smo bili direktni do predsednika NK Šentjur. "Pridobili bomo potrebno dokumentacijo. Tisti, ki bo dal denar za novo, lahko zahteva rušenje te."

Povprašali smo urbanistično inšpektorico gospo Golobovo, kaj bo z ograjo. "O tej ograji mi ni dosti znanega. Slišala sem, da je bila izdana odločba, vendar pa od svojega predhodnika g. Vahčiča iz Šmarja nisem dobila nobene tozadevne dokumentacije. Ograja je ostala v njegovi pristojnosti."

Čistimo vse vrste oblačil in tkanin

EKSPRES

ČISTILNICA IN PRALNICA

"Mackošek"

C. Kozjanskega odreda 4, ŠENTJUR
Telefon: 063/741-836

Mar tudi Alpos...?

Naslov je namerno provokativno dramatičen in ni prav nič v skladu z umirjenostjo poluradnih vesti, ki curljajo iz tovarne, da se v Alposu pravzaprav ne dogaja nič posebnega. Pa vse vendarle ne more biti tako O.K., če so njihove plače pod slovenskim povprečjem, v "šentjurskem nosilcu razvoja" pa so v zadnjem času odpustili vsakega šestega zaposlenega. Pa ne kogarkoli. Povprečna izobrazba odpuščenih je menda končana srednja šola, kar bi lahko pomenilo, da gre za beg oziroma izgon možganov. Slišati je bilo, da so po odhodu odpisanih nastale resne težave v proizvodnji, položaj podjetja pa se ni prav nič izboljšal. Ali bodo fizični delavci potegnili Alpos iz zastoja?

Težko je oceniti, kaj se v resnici dogaja za alpoškimi zidovi. Je Alpos res žrtev nespametne državne politike, kot razmišljajo nekateri, ali gre za globljo notranjo krizo? Tega verjetno ne bomo tako kmalu izvedeli. Brez dvoma pa gre za hujše težave, ki imajo svoj zakaj.

Izguba jugoslovanskega trga leta 1991 je gotovo eden izmed večjih vzrokov težav, ki se mu ni dalo izogniti. Če gre zanj, potem velja vodstvu firme očitati le, da je s sanacijskimi ukrepi polna štiri leta v zamudi. Kaj pomeni za firmo, če štiri leta še nekako posluje, čeprav s težavami, verjetno v upanju, da se bo slej ko prej obrnilo na boljše, si lahko le mislimo. Po nekaterih podatkih naj bi bil Alpos zadolžen do grla: na vsakega zaposlenega naj bi imel preko 4 milijone SIT dolgoročnih in kratkoročnih zadolžitvev. Ali je to res do grla, ali pa je še čisto v normalnih mejah, bi lahko rekli le poznavalci. S približno enkrat manjšim dolžniškim bremenom na zaposlenega je Elegant gladko zmrznil. Alpos je sicer več vredna firma, toda sodeč po podatkih iz njihove t.i. otvoritvene bilance, dolgovi že krepko presegaajo vrednost firme.

Vprašanje je, zakaj v Alposu mečkajo s privatizacijo? Da, imeli so nekaj objektivnih težav, tudi z revizijo. V časopisih smo prebrali, da je APP podala kazensko prijavo za dva vodilna delavca, menda zaradi oškodovanja družbenega premoženja. Slišati pa je, da gre v teh primerih le za simbolične zneske, oziroma za izsledke t.i. dirigirane revizije. Prave in občutno večje vsote, ki naj bi jih Alpos utajil državi z izplačevanjem materialnih stroškov namesto plač, pa so tako ali tako šle mimo revizije. Javna tajna je, da ima Alpos "zelo dobro informirano" računovodsko službo, ki zlahka zakrije marsikatero nepravilnost. V kakšni povezavi je odhod finančnega direktorja g. Zdolška iz Alposa s finančno trdnostjo firme, lahko le ugibamo. Po mnenju nekaterih naj bi se tudi z lastninjenjem v Alposu namerno odlašalo do pravega trenutka, ki naj bi ustrezal bodočim lastnikom. Scenarij, da bodo večinski delež Alposa kupili, kakopak z Alposovim denarjem, domači gospodje iz Alpos - Celovca, je verjetno bolj posledica ljudske domišljije kot resničnih možnosti. Toda po vesteh o dogajanjih v DKP Meja in v Klavnici, podobna zgodba tudi v Alposu ne bi bila več presenečenje.

Alposova avstrijska firma na splošno vzbuja kar precej zanimanja. Vodilni sicer vztrajno trdijo, da preko nje, nasprotno kot pri nekaterih razvpitih "udbomafijskih" inozemskih firmah, priteka kapital v matično firmo in da o odlivu kapitala ni ne sluha ne duha, delavci z najnižjimi plačami pa so prepričani o nasprotnem. Morda res ni nič na tem, res pa je, da je bivša SDK zahtevala revizijsko poročilo za Alpos Celovec, v dnevnem časopisju pa smo pred časom lahko prebrali, da ga doslej še ni uspela dobiti. Tudi dejstvo, da Alposovo avstrijsko firmo v dokajšnji meri obvladuje žena general-

nega direktorja Bevca, Bevc sam pa si je pred časom urejal avstrijsko delovno dovoljenje (ali mu je tudi uspelo, se ne ve), ni preveč spodbudno.

Kaj je pomenilo drobljenje Alposa na več firm ter ustanavljanje holdinga, je naslednje vprašanje. Nekateri so prepričani, da je bila tudi pri tem storjena precejšnja napaka, ki jo zdaj poskušajo popraviti z uveljavitvijo "povprečne" firme, v kateri uspešna Cevalna drži nad vodo domala izgubljeno Opremo. To, da sta si pri natečaju za opremo šole v Hruševcu konkurirali dve Alposovi firmi, je vsekakor znak, da vse ni teklo tako, kot so pričakovali. Očitek, da si je Alpos privoščil bogato upravno zgradbo, proizvodna tehnologija pa je ostala na "srednjeveški" ravni, tudi ni bil slišan samo enkrat. Znano je, da je kar precejšen del upravne zgradbe prazen, vanj pa naj bi se še letos vselila še četrta banka v Šentjurju.

Zanimiva je vloga pogodbenega svetovalca, bivšega predsednika IS Ladislava Grdine. Grdina, ki je že pred leti moral takorekoč "pod marš" iz Alposa, se je v firmo vrnil kot upokojenec skozi zadnja vrata. Ima pooblastila direktorja Opreme in je bil tisti, ki je na veliko odločal in odpuščal. Prav, nekdo si pač mora umazati roke! Toda, kako se je lahko zgodilo, da je Alpos ostal brez ustreznih kadrov in je svojo usodo položil v roke nekoliko zamujenega in grobega Grdine? Pravijo, da je z svojo znano brezobzirnostjo povzročil pravi beg možganov iz Alposa (Puser, Kovač, Zabukovšek, Lončarjeva, Kolarjeva, Planinšek, Brežan...), mnogi bolj "rahločutni" poslovni partnerji pa naj bi se prav zaradi njegovega stila komuniciranja od Alposa tudi že poslovili. Hugo, kot ga alpoški delavci "ljubkovalno" imenujejo, pa je menda že povsem na stranskem tiru. O vsem odloča le četverica: Bevc, Pesarski, Flander in Marot.

Nov obraz v Alposu je vsekakor g. Pesarski, ki je prišel iz celjske Kovinotehne in se je takoj plasiral v sam alpoški vrh. Gre za Bevčevega človeka, bil mu je tudi poročna priča, nekateri pa pravijo, da je potencialni kandidat za Bevčevo mesto, ko se bo generalni direktor umaknil v Avstrijo.

Opazno je, da ob množičnem spomladanskem odpuščanju delavcev ni bilo organiziranega odpora zoper odbiro tehnoloških viškov. Celo nasprotno, skupno s predstavniki obeh sindikatov ugotavljajo, da je bilo vse skupaj korektno izpeljano. Od 69 odpuščenih je le en sam sprožil delovni spor pred sodiščem. Zdaj je v tovarni zaposlenih le še 540 delavcev, od tega jih je še kar 50 pogodbenih in se bo o njihovi zaposlitvi odločalo menda še ta mesec. Predsednika obeh sindikatov, Neodvisnosti in Svobodnih sindikatov, g. Radišek in g. Čander menita, da se v Alposu ne dogaja nič posebnega. Plače imajo po kolektivni pogodbi, izplačila so pravočasna, tudi regres bodo dobili, drugih podatkov pa o firmi nimata. Če sodimo po tistem, kar sta predstavnika sindikatov povedala na zadnji novinarski konferenci, ki se je bila zgodila ob objavi sklepa ob odpuščanju, so sindikati takorekoč v idealnem sozvočju z vodstvom podjetja. Očitno jim je šlo le za korektnost odpuščanja, in ta menda resnično ni vprašljiva, manj pa za odpuščene ljudi in za same vzroke odpuščanja delavcev.

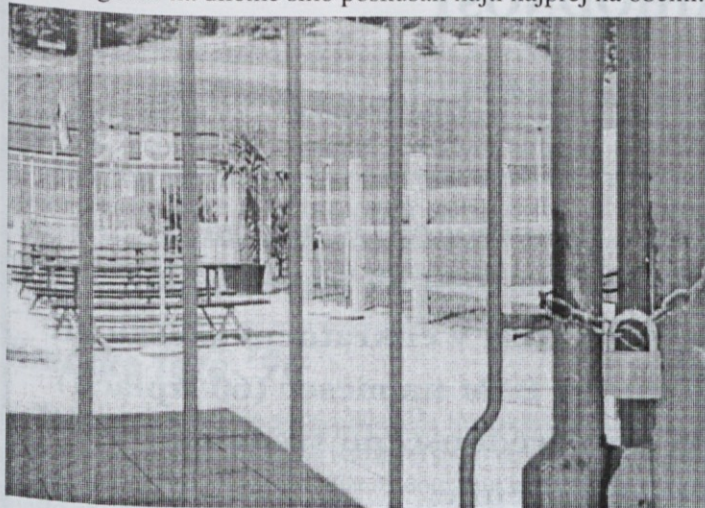
Ocena, da je Alpos v težavah, menda ni sporna, za kašne vrste težav gre ter o možnostih za vnovični razcvet Alposa, pa bo morala spregovoriti bolje informirana stroka.

F.K.

Se bomo letos kaj kopali?

Kljub zagotavljanju pristojnih, da bo koncesijska pogodba o upravljanju športnega parka razrešila dileme okrog bazena, vse kaže, da jih bo v resnici šele odprla. Prvi junijski vročinski val je šel mimo, razumljivo, ker je bil neobičajno zgoden, upravljalci bazena niso uspeli pravočasno odpreti pip. Tu je že tudi drugi val, in kar nekaj namigov smo dobili, da bomo tudi tega morali preživeti brez osvežujočih kopeli. Pesimisti pa pravijo, da tudi ob tretjem, četrtem... in zadnjem vročinskem valu ne bo nič drugače.

Pravi odgovor na dileme smo poskušali najti najprej na občini.

V soboto, 21. 6., je bil vhod še zaklenjen

Na občini pravzaprav večjih težav ne vidijo. V razgovoru z vodjem oddelka za družbene službe g. Peperkom smo zvedeli, da razgovori z NK Šentjur, ki bo prevzel po koncesijski pogodbi gospodarjenje s športnimi objekti v šentjurskem športnem parku, dobro napredujejo. Pogodba še sicer ni podpisana, doreči je še potrebno zlasti investicijske načrte in zahteve, kar zna še trajati nekoliko časa. Povsem drugače je z bazenom. Ker je bazen potrebno odpreti takorekoč takoj, so se z NK Šentjur dogovorili, da nogometaši prevzamejo upravljanje bazena in sicer ne glede na koncesijsko pogodbo. V občinskem proračunu je za investicije v šport nekaj denarja, ki je sicer namenjen predvsem dokončanju športnega doma, toda, če se bodo pokazale potrebe, bo občina priskočila na pomoč tudi bazenu.

Tudi z Brankom Vareškom, bolj znanem po nadimku Bak, naj ne bi bilo večjih težav. Bak ima sicer desetletno pogodbo o najemu bazena in gostinstva na njem, toda z odpovednim rokom enega leta. Odpoved je že dobil. G. Peperko pričakuje, da se bodo uspeli z njim dogovoriti za skrajšani rok, morda pa tudi za njegovo sodelovanje z NK Šentjur. Za prenos upravljalških pravic nad bazenom so se že dogovorili in NK je praktično bazen že prevzel. Postopek z gostinskim lokalom, ki ga je uredil Bak sam, bo verjetno nekoliko daljši, toda v najslabšem primeru ne more trajati več kot eno leto. V primeru, da soglasje ne bo doseženo, naj bi občina imela tudi možnost ukrepanja po stanovanjskem zakonu in zaradi neizpolnjenih obveznosti prekiniti pogodbo brez odpovednega roka.

Predsednik NK Šentjur Vili Romih je bil odločen: bazen bo odprt še ta teden. Nogometaši so podpisali pogodbo, vse, kar je

zahteval sanitarni inšpektor, so uredili, obstaja le še ena ovira - Bakov gostinski lokal - kar pa seveda ni njihov problem, temveč je problem občine. Znano jim je, da Bak ne pristaja na ponujene pogoje s strani občine, zavrnil pa je tudi njihovo ponudbo, da mu namesto enoletnega odpovednega roka plačajo za isti čas mesečno odškodnino v višini 600 DEM. Ker so z obratovanjem bazena povezani stroški, ki jih vstopnina ne pokriva, NK Šentjur seveda sam bazen brez gostinskega lokala niti približno ne zanima. Če občina ne bo uredila težav z Bakom, bodo bazen seveda takoj zaprli.

V sredo, 19. junija, sem bil dogovorjen z Brankom Vareškom, kajti resnice o bazenu brez njegove resnice gotovo ni. Ob napovedani uri ga na dogovorjenem mestu, to je v njegovi okrepevalnici, ni bilo. Čakal sem dvajset minut in si v tem času v miru ogledal bazen in Bakovo okrepevalnico. Ni kaj, obojka objekta sta prijetnega videza in bi bilo resnično škoda, če ne bi služila svojemu namenu. Nekdanje slačilnice in garderobe je Bak spretno predelal v gostinski lokal, posadil drevice, palme, pokril prostor pred lokalom, postavil roštilj, velikanski sod in še kaj. Nekoliko ob strani ob ograji stojijo provizorične slačilnice, ki pa so polne pivovskih gajb. Zamisel, da bi Bakov lokal predelali v prostor za tenisače, bife pa prestavili v novo zgradbo Športnega doma, mi ni prav vseč. Trenutno pa gostinski lokal v novi zgradbi sploh ne pride v poštev, ker prostor še ni dograjen. V bazen je veselo tekla voda, g. Jazbec pa je pripravljaval vgraditev dezinfekcijskih barier in ograje okrog betonskega dela ob bazenu. Bazen bo v petek odprt, mi je zatrdil.

Baka ni bilo, očitno se je odločil, da ne bo spregovoril. Ko sem se z njim pogovarjal pred dvema dnevoma, je zatrjeval, da se ne misli kar tako predati. V bazen in v okrepevalnico je veliko vložil, ima pogodbo, ki se mu izteče leta 2002, in to svojo pravico bo najodločneje branil na sodišču. Po njegovem mnenju delajo na občini povsem neresno. Zlasti g. Peperko počne, kar se mu zahoče in to seveda ne vodi nikamor.

To je vse! In če bo res tako kot so mi zatrjevali akterji dogajanj okrog bazena, potem se v njem tudi letos ne bomo kaj prida kopali.

F.K.

Stolp na Resevni raste

Za zdaj pravzaprav ne raste stolp, raste le kupček denarja, iz katerega bo nastal. Pa še to ne tako hitro kot so si zamislili planinci, je povedal predsednik Planinskega društva g. Straže. Predračun znaša 47 000 DEM, od tega imajo v žepu 12 000 DEM, za preostanek pa so v večji meri dogovorjeni. Tako bo občinski proračun prispeval nekaj preko 2 milijona tolarjev, Alpos bo dal material v vrednosti 1,8 milijona SIT, računajo pa tudi še na manjše sponzorje. Prav te dni se bodo podali od vrat do vrat in upajo, da jih šentjurski podjetniki ne bodo pustili na cedilu.

Kot je znano, bo stolp, ki ga bo postavil celjski EMO, visok 20 metrov in bo tehtal 12 ton. Do letošnjega občinskega praznika v septembru naj bi bil že gotov. Kot pravi g. Straže, vse teče po načrtih in ni nobene bojazni, da ne bi bilo tako, kot so načrtovali.

Svoje prispevke nakažite na ŽR 50770 - 678 - 55258 "Za stolp"!

RENTNO VARČEVANJE

O
D
M L
O O
D Č
R I
A T
E
V

VARNA IN DONOSNA NALOŽBA ZA PRIHODNOST

Varčevanje za študij otrok, za jubilejna potovanja...

Po 5 + 1 letu (60 pologov) rentnega varčevanja po 100 DEM na mesec lahko prejmete 7.795 DEM v enkratnem znesku ali v 5. letih po 155 DEM na mesec (60 izplačil) v tolarski protivrednosti po srednjem tečaju Banke Slovenije.

Varčevanje za neodvisna jesenska leta...

Po 25 + 1 letu (300 pologov) rentnega varčevanja po 100 DEM na mesec lahko prejmete 91.227 DEM v enkratnem znesku ali v 25. letih po 660 DEM na mesec (300 izplačil) v tolarski protivrednosti po srednjem tečaju Banke Slovenije.

Pričakujemo Vas:

v Šentjurju pri Celju
v Rogaški Slatini

063 743 156
063 814 142

HMEZAD BANKA

Šolski utrinki

"Radi bi postali veliki. Da bi nam to uspelo, moramo ostati majhni." je bilo zapisano v vabilu na zaključno prireditev OŠ Franja Malgaja Šentjur. Osnovna šola Franja Malgaja ima za seboj bogato zgodovino in je bila priča mnogim spremembam. A vselej se je v njej odvijalo prvenstveno poslanstvo: poučevati mladi rod in mu pomagati na poti v življenje. Šola ima po besedah ravnatelja g. Gradišnika pod svojo streho odlične učence, paleto fakultativnega pouka in interesnih dejavnosti. To nam je potrdila tudi razstava z naslovom "Šolski utrinki", ki je nastajala med šolskim letom.

Skozi večji del programa nas je popeljala pesem in mislim, da so vsakogar od nas prepričali, kako zelo radi in tudi lepo pojejo. Predstavila sta se nam Otroški in Mladinski pevski zbor OŠ Franja Malgaja Šentjur, oba pod vodstvom Mitje Mastnaka. Z veseljem smo poslušali tudi vrsto mladih pevk, med njimi tudi Lauro Pešak, ki je že izdala svojo prvo kaseto, in glasbeno skupino Mekado. Mojca, ki je šele v tretjem razredu, nam je zelo lepo zaigrala na citre, Tina se je predstavila na klavirju in Teja s flavto.

Za majhno presenečenje je poskrbel zborovodja Mitja Mastnak, ki je letos prvo leto vodil oba zbora. Od osmošolk in osmošolca Primoža se je zelo prisrčno poslovil z vrtnicami (tudi Primož je dobil svojo vrtnico) in besedami: "Ni veliko, je pa iz srca." Tudi učenci so poskrbeli za svoje presenečenje in se s šopkom zahvalili g. Mitju Mastnaku in ravnatelju g. Gradišniku.

Na koncu se nam je predstavil še nonet bivših učenk OŠ Šentjur, ki so kljub temu, da so prvič nastopale skupaj, požele prisrčen aplavz. Kulturni program je zaključil nežni in lepi glas Polone Podovac, prave mlade pevke. Tudi razglasitev najboljših učenke in najboljših športnice ni smela izostati. To sta bili Sandra Lubej iz 8.c in Mojca Stropnik iz 8.a.

In šolski utrinki? Skriti dnevnik, lepo obarvana svilena kravata, pesmice, domišljajske zgodbe, nakit iz mavca, izdelki iz papirja in lesa, zgodovina, glasba, številni športni dosežki, rastlinski svet...toliko lepih in domiselnih stvaritev, ki so vse pričale o volji in trudu tako učencev kot tudi učiteljev. Prireditev je bila polna spontanosti in ganljivih trenutkov, ki niso bili v scenariju in so presenetili tudi organizatorje same. Vsekakor pa so v nas pustili lepe in dragocene občutke.

Barbara Gazvoda

Kmečke igre '96

V Hruševcu je bilo 15.6.1996 prizorišče regijskih Kmečkih iger, ki so se odvijale že drugo leto po vrsti. Prve v naši regiji so bile lansko leto v Laškem, kjer so domačini osvojili prvo mesto in smo bili tako letošnji gostitelji drugouvrščeni Šentjurčani. Kmečke igre so bile na začetku organizirane le na republiški oz. državni ravni in bodo letos 29. junija v Lomu pod Storžičem praznovale deseto obletnico obstoja.

V Šentjurju je tekmovalo šest ekip in sicer iz Celja, Slovenških Konjic, Zgornje Savinjske doline, Šaleške doline, Spodnje Savinjske doline in seveda ekipa Šentjurja. Zmagala je ekipa iz Šentjurja, ki so jo sestavljali Zalar Stanko, Močnik Toni, Majcen Ivan, Obrez Marija in Korenjak Milica. Drugo mesto je osvojila ekipa Šaleške doline in se tako skupaj z našimi uvrstila na državno tekmovanje, kjer se bodo letos prvič pomerili tudi z ekipami tujih držav, to je Madžarske, Italije in Hrvaške. Gostje iz tujine bodo seveda tekmovali izven konkurence. Občinstvo je potegnilo praznovanje naše zmage še pozno v noč in to v mnogo večjem številu kot med igrami.

Barbara Gazvoda

Podjetniki se združujejo

14. junija je bil ustanovni zbor Društva podjetnikov občine Šentjur, ki ga je pripravil iniciativni odbor pod vodstvom predsednice Lidije Hercog.

Na zboru je bilo okrog 20 podjetnikov in so razpravljali o pravilih in načrtih društva, sprejeli sklep o članarini, ki bo znašala 12 000 SIT letno, izvolili za predsednico gospo Lidijo Hercog ter sklenili, da še v tem mesecu nadaljujejo s formalnim konstituiranjem.

Naslednji zbor društva bo v četrtek, 27. junija ob 19. uri v večnamenskem prostoru TIP Lipa. Vabijo vse podjetnike k sodelovanju, saj bo le močno združenje lahko uspešno izpolnjevalo svoje poslanstvo ščitenja interesov podjetnikov.

Elegant na dražbi

Stečajni postopek v Elegantu gre počasi h koncu. 20. junija je bila razpisana prva dražba, izklicna cena 2,3 milijona DEM pa kot kaže ni bila preveč zanimiva. Že pred pričetkom dražbe se je slišalo, da tudi kupci, ki so sicer pokazali določeno zanimanje za Elegant, to so IBN iz Ljubljane, Zarja iz Šempetra in Moda iz Šmarja, nimajo namena tako globoko seči v žep. Na dražbo ni bilo nikogar, ki bi položil kavcijo. Zaradi sodnih počitnic bo naslednja dražba šele verjetno šele jeseni, ko bodo Elegant poskušali prodati po delih.

Povprašali smo direktorico "E športa" gospo Uljarjevič, če se bodo tudi oni pojavili med kupci. Da, vsekakor, nakup jih zanima, tudi nekaj se pogovarjajo v tem smislu, toda na prvi dražbi jih ni bilo. Sicer pa se je gospa direktorica domala razjezila, zakaj to sprašujemo njo. Večinski lastnik "E športa" je občina in do sedaj je bilo tako, da so vse informacije prihajale z občine. Naj grem torej na občino in tam povprašam. Če mi pa kakšna malenkost še ne bo jasna, so mi jo pa pripravljene potem razložiti tudi v "E športu".

Kaj mislijo o "E športu" na občini, smo slišali na razgovoru z ministrom Ropom. Tam je župan povedal, da v bivšem Elegantu dosega fantastične rezultate, če pa je to res, ali pa je bila pohvala namenjena le razvezovanju Ropovega ministrskega mošnjčka, bo še potrebno poizvedeti.

Za zdrave zobe

5. junija je bila v dvorani kulturnega doma v Šentjurju zaključna prireditev tekmovanja za zdrave in čiste zobe.

To akcijo so vodili zobozdravstveni delavci ob aktivni pomoči učiteljev, ravnateljev in otrok. Za zaključno prireditev, ki so se je udeležili zmagovalni razredi z vseh šol v občini, je dala občina na razpolago dvorano, zasebna ordinacija dr. Šmid - Kalajdžiski je omogočila predvajanje filma Trnjulčica, drugi sponzorji pa so prispevali manjše nagrade, ki so jih hkrati z diplomami prejeli otroci.

Vsem se zahvalujemo za sodelovanje.

Jerica Zupanc, preventivna sestra v zobozdravstvu

Kaj bo s Slivniškim jezerom?

Slivniško jezero je nastalo leta 1979 za pregrado Tratna, ki je bila zgrajena za potrebe Železarne v Štorah in zaščito voglajnske doline pred poplavnim valom. Ob nastanku jezera je bilo od skupnih 86 hektarov vodnega zemljišča 26 ha namenjenih za naravovarstveni rezervat na severo - vzhodnem delu ob izlivih Ločnice, Lipovca in Dobrinskega potoka. Seveda se takrat še ni razmišljalo o nihanju gladine jezerske vode, onesnaženosti pritokov, njihovi muljenosti, slabi vegetativni zasnovi ter drugih tegobah, zaradi katerih se jezero duši v vse večjih težavah.

Nekaj časa je okrog jezera vladala prava evforija, razmišljalo in načrtovalo se je na vse preteke. Pričakovali smo turistični bum, tega pa ni in ni bilo. In še preden se je razvoj turizma ob jezeru sploh začel, so se začele širiti najprej govorice, da v jezeru ni več rib, da je voda onesnažena, da eutrofizacija jezera grozi, da ga bo povsem uničila itd., po drugi strani pa, da so si posamezniki prilastili najlepše jezerske obale in podobno. Glede slednjega se tudi na Občinskem svetu vztrajno ponavljajo vprašanja, čigave so pravzaprav jezerske obale in kaj se dogaja s Slivniškim jezerom.

To vprašanje smo tudi najprej postavili direktorju RTG Tratna g. Štravsu:

"Lastniki RTG Tratna in tudi jezera, bi lahko rekel, so Slovenske železarne, PUV Celje in Ribiška družina Voglajna.

Bujno rastlinje zarašča jezero

Kakšni so trenutno njihovi deleži, bi težko rekel. Zagotovo pa vem, da Slovenske železarne svoj delež prodajajo. Vsa zemljišča ob jezeru so lastnina državnega sklada kmetijskih zemljišč, nekaj od teh zemljišč ima v zakupu za 10 let 13 zakupnikov. Stavbišča ob jezeru je RTG prodala pred leti posameznikom, od teh pa sta le dve stavbišči tudi usposobljeni za turizem. Načrti z dograditvijo Ribiškega doma in angažmanjem Alposa pri razvoju turizma so padli v vodo. Bife v Ribiškem domu smo dali v najem, z ribičijo se ukvarja Ribiška

družina, RTG Tratna pa z ribogojstvom in ribiškimi inženiringom. Naša prizadevanja za razvoj tako imenovanega ekološkega ribiškega programa, to je gojenje nekaterih avtohtonih rib za vso Slovenijo, niso bila uspešna in danes imamo le še klasični krapovski komercialni program in še to v veliki večini za potrebe jezera. Čeprav se zadnja leta kvaliteta vode nekoliko zboljšuje, je jezero vendarle biološko ogroženo. Zelo problematičen je Dobrinski potok, ki vnaša v jezero obilico organskih snovi in umetnih gnojil, posledica tega je naraščajoča eutrofizacija jezera in zmanjševanje količine kisika v vodi. Jezero ima sicer še veliko samoočiščevalno moč in je voda predvsem v spodnji polovici jezera praviloma že v drugem kakovostnem razredu. Kljub temu pa se dobro zavedamo grozeče nevarnosti, ki jo predstavlja Dobrinski potok, zato se pripravljamo na ekološko sanacijo jezera. Težava je v tem, da se je jezero znašlo v začaranem krogu finančnih težav in pomanjkanja dobrih investitorjev, ki bi jezerske potenciale znali uspešno izkoristiti. Puške seveda še nismo vrgli v koruzo: v okviru ekološkega tabora bomo preučili kvarne vplive vsega padavinskega območja jezera, poskušali bomo na ustju Dobrinskega potoka urediti dvoprekatno biološko čistilno napravo s trstiko, kot smo videli na madžarskem na Blatnem jezeru, se potrudili organizirati nekakšno interesno družbo Slivniškega jezera po vzoru Logarske doline ter predvsem najti zanimive investitorje."

Kako je z ribami? Včasih je Slivniško jezero veljalo za ribiški eldorado, zdaj pa je slišati pritožbe ribičev, da ribe sploh več ne prijemajo.

"Ribe v jezeru vsekakor so, kar dokazuje tudi odlov. V jezero vlagamo tudi do 4000 kg rib, kar mora biti dovolj. Naravna reprodukcija pa je menda res zelo slaba."

Ob jezeru sem srečal tudi dr. Moserja, ki je član UO Ribiške družine in ki ima ob jezeru urejene apartmaje. Nekateri pravijo, da je on tudi edini, ki je doslej na račun jezera uspel tudi nekaj tržiti:

"Jezero je velik gospodarski potencial, ki ga pa ne znamo izkoristiti. Država in občina bi morali poskrbeti za infrastrukturo ter zlasti še za ekološko zaščito jezera, šele potem bi lahko računali na razcvet turističnega gospodarstva v bližnji in daljni okolici. Žal, za jezero ne kažeta posebnega zanimanja oziroma ju še nismo uspeli zanj dovolj zainteresirati. Tako danes npr. pravzaprav niti ne vemo, kaj se v resnici dogaja z jezerom in kako naj bi mu pomagali. Državnih inštitutov, ki bi nam morali strokovno pomagati, pa sploh ni blizu. Jezero, čeprav akumulacijsko, je naravna dobrina velikega pomena in ga ne smemo zapustiti."

Čeprav je bil zelo lep junijski popoldan, so bili ribiški "štanti" na južni obali jezera skoraj čisto prazni. Uspel sem odkriti le enega ribiča, ki je dokaj slabe volje namakal svoj trnek.

"Že več let prihajam sem na Slivniško jezero in moram reči, da je vse slabše. Rib ni, jezero zaraščajo alge, v ribiški družini vlada apatija, z RTG Tratna so same težave. Če bi res vložili v jezero toliko rib, kot je zapisano v dokumentih, potem bi jih lahko z roko metali iz vode. Bogve, kam so šle tiste ribe, ki bi morale plavati v jezeru! Namesto rib so nam ostali le dolgovi. Gre za neke čudne miškulance, ki jim ni videti konca. Kot kaže, dela vsak po svoje in na svojo roko, reda pa ni. Gostje v Moserjevih apartmajih delajo, kar se jim zahoče: lovijo ponoči, z več palicami, celo z nekakšnimi parangali, pa jim nihče nič ne reče. Ne, tako ne more iti naprej!"

Jožef Artnak je kot svetnik LDS v občinskem svetu postavil vrsto provokativnih vprašanj, prevsem okrog domnevnih nepravilnosti, ki naj bi se dogajale okrog jezera. Zanimalo me je, ali ima v rokavu kaj konkretnega?

"Ne, nimam. Hotel sem le razčistiti tisto, kar se je govorilo po Slivnici. Moram reči, da sem na številna vprašanja dobil le dva zadovoljiva odgovora. Dobil sem občutek, da se občinska uprava namerno izmika jasnim odgovorom. Nazadnje sem le zvedel, da je Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov razveljavil prekategorizacijo nekaterih objezerskih kmetijskih parcel v parke in zelenice, dobil pa sem tudi spisek lastnikov nepremičnin in najemnikov zemljišč ob jezeru. Kot vse kaže, RTG Tratna slabo gospodari z družbenim premoženjem ob jezeru, Občina in Upravna enota pa sploh nimata nobenega koncepta, kaj z jezerom početi. Ljudje od jezera nimajo nič in prav lahko se zgodi, da bodo nekdanji lastniki zaradi nenamenske rabe zahtevali razveljavitev razlastitvenih pogodb."

Marija Rataj z občinskega oddelka za urejanje prostora je za zaključek povedala, da na občini na jezero niso pozabili. Uspeli so zagotoviti nekaj sredstev, s katerimi bodo do konca tega leta poskušali dokumentirano doreči prostorske in ekološke težave Slivniškega jezera.

Veseli konec šolskega leta v Loki

V Loki so šolsko leto zaključili s prireditvijo za starše, ki so ji dali naslov "Na kmetiji je lepo". V večnamenskem prostoru v šoli se je v petek, 14. junija, zbrala prava množica hvaležnih poslušalcev, ki je zvesto poslušala, kaj so jim za skoraj dveurni nastop pripravili njihovi

tanko nitko, zraven pa je gospa Užmah iz Dobrine poskušala res splesti iz šopa volne nekaj nitki podobnega - seveda ji ni ratalo, saj tega že ne vem kako dolgo nihče "normalen" ne počne več - peli so o moki, kruhu in mlinu, ki pa že desetletja ni zdrobil niti zrna moke. Pa nič zato! Sicer pa je tudi v čebelnjaku strica Franca iz Brod komaj še kakšna čebela. Še najbolj so me presenetile "pesmi in plesi naših dedkov in babic": Trzinka, Lepo je res na deželi, ples z metlo, pa seveda točka s klobuki, celo nekdanj tako popularne "Račke" - vse lepo v ljubki otroški izvedbi. Na improviziranem odru, kjer se je zvrstilo domala 40 nastopajočih, je zaživel nek drug čas, tisti čas, ki zame

pomeni včeraj, za šolarčke pa je to neka davna rožnata preteklost, ki je niti na televiziji ni več. Tako neposredno je bilo, da srečanja s samim seboj nisem mogel zgrešiti.

Če je večnamenski prostor obvladovala razstava fotografij iz zgodovine Loke in fotografij z njihovega delovnega projekta, potem je bila sosednja učilnica polna vseh mogočih dobrot, ki so jih pripravile mamice. Kot se za praznik spodobi, so jo kaj kmalu z užitkom "počistili".

Zaključni koncert glasbene šole

11. junija je dvorano kulturnega doma napolnilo staro in mlado. Na zaključnem koncertu šolskega orkestra in učencev Glasbene šole Skladateljev Ipavcev Šentjur so se tokrat poleg učencev predstavili tudi učitelji. Ravnatelj g. Edvard Goršič je to argumentiral s Prešernovimi besedami: "Apel podoba na ogled postavi..."

Izbor glasbe je bil pester in zanimiv, na kar je kazalo tudi navdušeno ploskanje poslušalcev. Trema pa tudi pri učiteljih ni povsem izostala. Obžalovala sem le, da so med nastopajočimi prevladovali učitelji in ne učenci kot sem pričakovala. G. Goršič je na začetku povedal: "Tako kot poučujemo z veseljem, bomo tudi igrali z veseljem." Te besede so si najbolj vzeli k srcu g. Goršič sam, njegova hči Alenka in mladi električni kitarist Grega Bezenšek, ki so se popolnoma predali vsak svojemu glasbilu. Vsekakor je bil to zelo prijeten večer.

Barbara Gazvoda

šolarčki.

Ti so najprej prečitali, kaj so napisali o obiskih v mlinu v Brodah, pri Drobnetovih, Bevčevih in še kje, nato so v pesmi in plesu predstavili svoje zamisli o idili kmečkega življenja. Nič hudega, če predstava ni imela nič skupnega z resničnostjo, saj je tako prijetno poslušati pesmice, skeče, recitacije o vračanju iz daljnih tujih dežel v domačo vasico, ki se ji reče Loka, čeprav po prašni cesti, pa vendarle v hišico, kjer odtujenega popotnika čaka vedno ljubeča mamica itd. Otroci so peli o predici, ki prede

Bye-bye šola, dobro jutro počitnice!

Vstajanje ob šesti uri zjutraj in tek na dolge proge od doma do šole? Pa vi se hecate! Buljenje v dolgočasne knjige in matematika namesto pravljice za lahko noč? Le kje živite? Neskončne pridige "Si že naredil-a domačo nalogo"? Ne mi vendar težit, mami, saj so že počitnice! Čas spanja do onemoglosti in počivanja po neznosnih naporih vstajanja; čas brezskrbnih potepanj (in to pozno v noč, da ne bo pomote); čas poletnih ljubezni in nenazadnje tudi čas čisto in povsem brez šolskih nalog in nadležnih spraševanj. In ko smo ravno pri spraševanju: Le kaj ti učitelji sploh toliko sprašujejo, če pa potem že tako vse vedo?

Če globoko vdihnete skozi nos in močno napnete tisto sivo gmoto, varno skrito pred vsakršnim znanjem, ki bi se želelo prikraستي vanjo, boste vsekakor začutili vonj, močan vonj po lenobnem pretegovanju na soncu, namakanju lepo zapečenih udov v morski, sladki vodi ali lastnem potu in životarjenju z modrim nebom, brez tudi najmanjšega oblaka skrbi...razen...NE!!! Saj to ne more biti res! Je mogoče, da me je ravno sedaj, ko sem končno prilezel-a do zadnje črke osmega leta in so pred menoj NAJ počitnice, je možno, da se je ravno sedaj prikradel vame strah??? Strah pred novo šolo, novimi učenostmi, novimi morečimi pisanji "švingl ceglcev" in napornimi "špricanji"? Le kje je tu pravičnost??

Počitnice seveda kot ponavadi minejo ne da bi se dobro zavedli, da so se začele. Nič posebnega torej. In srednja šola? Šola kot šola pač. Polna učiteljev, črk in števil, ki ti vsi pridno skačejo po glavi in kravžljajo predvsem živčke, ne pa možgane, s čimer se hvalijo oni. Da bi si odgovorila na vse to, sem poiskala nekaj srednješolskih prvorazrednikov, ki so se že lansko leto prijazno pogovarjali z menoj in jim prisluhnila, kaj zdaj menijo o osnovnošolskem življenju.

Darko Robič, Gimnazija center

Obiskoval sem OŠ DRAMLJE. Glede tega, da bi ostal na osnovni šoli, sem si premislil, ker učitelji na srednji šoli sploh niso tak bav-bav kot sem sprva mislil. Družba in sošolci so tudi v redu, vsekakor pa imamo stokrat boljšega razrednika kot je bila razredničarka v OŠ. Vprašanja glede tega, če smo učiteljem v srednji šoli kaj ušpičili, raje ne bom komentiral, ker so pred menoj še tri srednješolska leta. Pripomnil bi pa rad, da vlada na naši šoli kronično pomanjkanje dobrih bab, razen treh izjem seveda.

Matija Batistič, Gimnazija center

Da, tudi jaz sem obiskoval OŠ DRAMLJE in na žalost sem se res vpisal na Gimnazijo Center, kot sem že lani povedal za ŠN. Profesorji tu veliko več zahtevajo kot na OŠ, pa tudi telovadnica bi lahko bila boljša. Zelo rad namreč igram košarko. Kar se tiče družbe, so sošolke veliko boljše kot sošolci, tako zaradi žura kot tudi zaradi anatomije. Lanske počitnice so dobro izpadle. Res smo šli v Grčijo, kot smo nameravali in bilo mi je zelo všeč. Letos bomo med drugim šli tudi v raziskovalni biološki tabor, pri čemer je pomembno to, da bomo prenočevali v bungalovih za štiri osebe. Upamo, da bomo lahko počeli, kar bomo hoteli.

Patrik Škvarč, Gimnazija center

Hodim že v drugi letnik Gimnazije Center in šele zdaj vidim, kaj sem zamudil, ko sem bil v OŠ. Učitelje bi lahko mnogo več zafrkavali, tukaj pa za vsako dlako dobiš ukor. Šolski režim se mi res ne zdi v redu, so pa profesorji toliko boljše. Med njimi in učenci vladajo kar dobri odnosi in tudi ocenjevanje je v redu. Niti četrtina tistega, s čimer so nas strašili starši in učitelji na OŠ, ni res. V srednji šoli je pa vsekakor večja žurka. Dobre babe so sicer redke, so pa zato tiste mega. Še posebej naša učiteljica za sociologijo Dagmar, v katero sem zelo zaljubljen. Tudi jaz sem bil lani v Grčiji, kjer je bila dobra hrana, stevardese pa

tako fajn, kot jih ne vidiš nikjer pri nas. Letos pa že imamo vsak svoj motor in bomo lutali od jutra do večera, o čemer smo že obvestili svoje mame.

Maja Gračner, 1. Gimnazija Celje

Obiskovala sem OŠ PLANINA PRI SEVNICI. V srednji šoli se je treba več učiti in tudi kriteriji za ocenjevanje so višji; ustnega spraševanja je več, pa kljub vsemu ne bi šla več nazaj na OŠ. Učitelji so tu mnogo boljše, pravičnejši, sošolci in sošolke pa sploh super. Letos se celo dogovarjamo za izlet v Portorož, če bo vse tako, kot si želimo. Najboljši se mi je zdel začetek, saj je bilo vse novo, novi prijatelji in novo okolje. Strah pred šolo, ki sem ga imela med počitnicami, se je razblinil. Malo je sicer naporno, saj imam do šole eno uro vožnje in vstajam že ob 5:15, zato grem po šoli najraje kar spat. Igram tudi klavir in sem že v sedmem razredu Glasbene šole Šentjur. Z navdušenjem sem se tudi ukvarjala z raziskovalno nalogo Demografske značilnosti KS Planina pri mentorih Francki Hvalc in Nataši Marčič ter dosegla tudi drugo mesto na naši šoli. Na kratko: na srednji šoli sem zelo zadovoljna.

Tadeja Gračner, OŠ Planina pri Sevnici

S sestro Majo se zelo dobro razumeva, vendar nimam občutka, da bi se manj videvali, ker je ona v srednji šoli. Če mi bo uspelo, bom tudi jaz šla na isto šolo. Zaenkrat sem v petem razredu in mi je čisto fajn, ker se lahko predstavljamo iz razreda v razred in ni več dolgčas. V prostem času igram klavir in rada pojem kot sestra. Lani sem pela tudi na prireditvi Korajža velja in pohvaliti se moram, da sem tudi gasilka.

Tako pravijo naši novopečeni srednješolci, njihovi prijatelji in sorodniki. Kaj pa letošnji osmošolci? Tudi njih sem malce povprašala po občutkih in pričakovala podobne odgovore kot lansko leto. Bila pa sem prijetno presenečena, saj sem naletela na plaz tako globokih

občutkov, da sem le s težavo zadrževala solze, ki so mojima sogovornicama prekinjale besede.

Jasna Prebil, OŠ Šentjur

Ko smo prvo leto stopili v šolo, smo bili polni pričakovanj. "Zdaj smo pa zrastle," smo si mislili. Začeli smo

spoznavati prve črke in kmalu nam je bilo jasno, da se moramo še veliko naučiti. In sedaj, v zadnjem letu, smo spoznali, kako zelo smo se v zadnjem letu navezali na to šolo. V osmem razredu nas ob vsakem koraku opominjajo, da je to naše "zadnje" leto in sami

se tega še predobro zavedamo. Če bi se dalo, bi še enkrat šla v osmi razred ali sedmi ali prvi, pa čeprav ni bilo vedno fajn. Morda smo se zaradi dokončnosti tega zadnjega leta še vsi toliko bolj trudili in so postali odnosi med učitelji in učenci še bolj pristrčni.. (solze)..Seveda me je strah pred novo šolo. Plaši me predvsem to, da smo toliko časa vlagali našo ljubezen v ljudi, ki so nam toliko vrnil nazaj, zdaj pa bomo spet srečali ljudi, ki bodo popolni tujci...in z njimi ponovno skušali živeti s svojo ljubeznijo. Rada bi se zahvalila vsem, ki so kakorkoli delali z nami, nas poučevali in vzgajali ter pripomogli, da smo bili srečni. Upam, da bodo nekoč tudi moji otroci šli na to šolo in doživeli toliko lepega, da bodo kot jaz na koncu šole od sreče zajokali. Ni lepšega kot to...

Petra Krč, OŠ Šentjur

Razjokala sem se že ob koncu prvega razreda in ko me je učiteljica vprašala, kaj je narobe z menoj, sem rekla, da je krivo sonce. Takrat sem začela spoznavati prva prijateljstva in kasneje tudi svet okoli sebe, prve ljubezni...Prišel je peti razred in z njim prva ločitev od dotedanjih sošolcev. V šoli v naravi smo bili zadnjič skupaj in vem, da jih nikoli ne bom pozabila kot tudi sedanjih ne bom, saj smo zelo navezani. Najbolj bi bila vesela, če bi se še kdaj vrnilo teh osem let. Sprašujem se, če se bom še kdaj imela tako lepo pri pouku in se s takim veseljem učila? In vsi učitelji, ki so mi bili toliko v pomoč ter sošolci, ki so me navdajali s posebno močjo, brez katere si ne bi želela hoditi k pouku..(solze)..Bojim se vstopa v novi svet. Vem, da bo treba več delati. A če bom imela tako dobre sošolce kot sedaj, se bo najbrž vse dobro izteklo. Nikoli pa ne bom pozabila 8.a...

Barbara Gazvoda

Talent ni vse.

Ideje niso dovolj. Za njihovo uresničitev potrebujete predvsem ustvarjalnega in zanesljivega partnerja.

V Banki Celje omogočamo podjetnikom popolno servisiranje potreb s področja bančništva. Na področju tolarkega poslovanja Vam lahko vodimo sredstva na žiro računu, sprejemamo depozite, dajemo posojila, izdajamo garancije in pripravimo strokovno mnenje o ekonomski upravičenosti naložb. Pri mednarodnih poslih za Vas opravljamo plačilni promet, akreditivne in inkaso posle, najemamo posojila v tujini, izdajamo garancije, opravljamo termnsko trgovanje z devizami in vodimo račune nerezidentov. Banka Celje ima 33 lastnih računov v tujih bankah in je povezana z 850 bankami po vsem svetu. Pokličite nas in se prepričajte o kakovosti in raznovrstnosti naše ponudbe. Naša telefonska številka je 063/431 000.

So stvari, ki jih lahko ponudi le dobra banka.

banka celje

V varnem zavetju tradicije

Zlata Martina in Ignac Holcinger

Te dni so v romantični hiški nad Slivniškim jezerom praznovali zlati jubilej skupnega življenja Martine in Ignaca. Spoznala sta se v Celju, v vojski. On je bil telefonist, ona je delala v vojaškem

skladišču. Večji del svojega življenja sta s svojimi štirimi otroki preživela v Štorah, zadnjih dvajset let pa sta prava Slivničana. Sicer pa je Martina to bila že prej; doma je bila pri Mastnakovih v Bukovju.

Kako je bilo na zlati poroki?

Gospa Martina je ganjena povedala, da nikdar ni pričakovala takšne pozornosti, kot jo je bila deležna tako s strani občine in

župana kot tudi s strani domače KS, RK in seveda vseh domačih: "K Urbanu so naju peljali s kočijo, pri Lesjaku pa je bila najina miza polna rož in daril. Pred petdesetimi leti sva se ženila z izposojenima prstanoma, vodila in starešina sta nama dala svoja, zdaj pa sva dobila še svoja prava, zlata. Res se zahvaljujeva vsem za tako obilno izkazano pozornost."

Kdaj vama je bilo najlepše v življenju?

"Nikoli nama ni bilo z rožicami poslano. Bili so le lepi trenutki", je bila kritična gospa Martina. "O, najlepše mi je bilo, ko se mi je rodila hčerka, zelo zelo sem si jo želel", se je raznežil gospod Ignac.

In kdaj vama je bilo najtežje?

"Tam v petdesetih letih. Bil sem livar v Štorah, mnogo na bolniški, v šoli pa sva imela vse štiri otroke. Res nama je bilo težko. Včasih niti toliko nisva imela, da bi otrokom lahko dala denar za vožnjo iz Maribora. Marsikdaj sem družino nahranil s tistim, kar sem kot ribič potegnil iz Voglajne. Zelo hudo je bilo, ko sva v še sedaj nepojasnjenih okoliščinah na Hrvaškem tragično izgubila sina Zlatka."

Kako pa je zdaj?

"Za naju življenje nima več nobenega pravega smisla. Bolana sva, živiva iz dneva v dan. Vera? V nekaj moraš verovati, sicer si čisto zdivjan. Nič nama ne manjka. Otroci in zlasti še vnukinja sicer prihajajo k nama, a sva vendarle sama."

Še nasvet za mlade rodove?

"Naj poslušajo in ubogajo starejše! Lažje jim bo v življenju."

Čestitke in lepe želje tudi v imenu bralcev Šentjurskih novic!

PREVOZI & TRGOVINA

OSEB IN TOVORA

V TRANZITU

PETER JERŠIČ

Vrtna ulica 1, tel.: 743-007, 38-874, 0609 624 091

Nudi:

- ➔ PREVOZE OSEB IN TOVORA S KOMBI VOZILOM
- ➔ PREVOZE BLAGA S TOVORNJAKOM DO 4T
- ➔ PRODAJA GRADBENEGA IN TEHNIČNEGA

MATERIALA DO NAROČILU

Naročeno blago pripeljemo na dom po najugodnejših cenah!

vse vrste izolacij

POSEBNA POKUDBA:

NOVOTERM (I. in II. kvalitete)

že od 2.800,00 SIT/m³

ZLATARSTVO MILAN GAJŠEK

- ➔ prodaja zlatega nakita
- ➔ predelava starega zlata (poseben popust)
- ➔ popravila vseh vrst nakita
- ➔ izredno velika izbira ročnih ur in budilk

3230 Šentjur
Drofenikova 16 (tržnica)
tel.: 063/743-727

POSEBNOSTI

brezplačno graviranje
antialergični uhani
brezplačno prediranje ušes
birmanska, krstna darila

POSEBNOSTI

alpos

ALPOS COMMERCE, HOTEL ALPOS
VALENTINA OROŽNA 4, 63230 ŠENTJUR
TEL.: 063/743-905, 743-705, FAX: 063/743-619

vas vabi,
da ob dobri hrani
preživite ugodne trenutke
v KLIMATIZIRANI restavraciji
Hotela Alpos!

Spoštovani!

Najprej bi se želeli zahvaliti Šentjurskim novicam in vam osebno za sodelovanje z AK TrgoHlad. Zavedamo se, da je obveščanje za nas zelo pomembno, upamo pa, da naše sodelovanje koristi tudi vam. Želimo vam še naprej uspešno delo!

Ker nas spremljate od začetka, verjetno veste, da je z delovanjem športa in tudi AK v našem okolju kar težko. Žal tudi večina športnih društev in klubov ni preveč enotna v nastopanju do oblasti, še slabše pa je, da med nekaterimi ni tudi medsebojnega sodelovanja. Če temu dodamo še večne finančne težave, kar je posledica slabega odnosa do športa, slabega gospodarkega stanja, majhnosti kraja, nazadnje tudi slabega in neobjektivnega poznavanja športa, lahko skupaj ugotovimo, da ljudem, ki delamo v športu, ni lahko.

Ravno v obveščanju javnosti preko ŠN, ki ima širši pomen kot samo branje rezultatov, vidimo naše sodelovanje. Ker pa ŠN izhajajo žal samo enkrat mesečno, prihaja do kasnega obveščanja, ali po presoji urednika tudi do izpuščanja nekaterih novic oziroma rezultatov. Naše pošiljanje rezultatov temelji na selekciji in zajema samo uradna prvenstva Slovenije ali tekmovalna, ki zajemajo območja Slovenije ali zunaj nje.

Atletika je šport, ki je po rezultatih na domačih in tujih tekmovanjih v Sloveniji v izrednem vzponu, res pa je tudi, da je v medijih slabo zastopana, ne zaradi kvalitete, temveč zaradi denarja, ki se v posamezne športe vlaga. Je kraljica športa in osnova za uspešen razvoj športnikov v vseh drugih zvrsteh. Dejstvo je, da je Slovenija majhna in se zato v njej rodi razmeroma malo izjemnih športnih talentov. Isto velja tudi za Šentjur. Poznavanje dogajanj v ozadju športnih klubov in njihovih rezultatov bi prineslo pri občanih tudi drugačna razmišljanja o športu, Vi pa bi lahko zelo veliko pripomogli k razvijanju športne kulture in osveščanja ljudi v Šentjurju.

Pismo je namenjeno Vam, lahko pa ga tudi objavite.

Vlado Artnak, član IO AK TrgoHlad

Spoštovani g. Artnak!

Vaše pismo razumem kot očitek, da Šentjurske novice športu niso dovolj naklonjene.

Očitek odločno zavračam. Prej bi bilo res, da športniki niste preveč naklonjeni našemu časopisu, oziroma se večini ne ljubi ali ne znate komunicirati z javnostjo tudi preko našega časopisa. Vi in AK ter Šahovski klub ste pri tem dokaj častni izjemi. Vedno in v celoti smo objavili vsako vašo aktualno novico ali komentar. Da pa bi objavljali res vsako, tudi mesece staro novičko, zlasti še, če za tako zamudo ni razloga, ali pa prazno nakladanje, od ŠN res ne smete zahtevati. Uredniška politika ŠN je jasna in je športu naklonjena. Sam, kot urednik, pa se ne čutim dovolj usposobljenega ali celo pristojnega za promocijo šentjurskega športa.

S spoštovanjem!

Franc Kovač

Opravičilo

Opravičujemo se gospodu Francu Mežnariču, ki smo ga v prejšnji številki ŠN pomotoma uvrstili med umrle!

Florjanovo na Planini

Florjan goduje 4. maja. Je zavetnik ognja in ob njegovem godovanju upravičeno povzamejo besedo gasilci, ki so postavljeni v današnji čas kot pomoč in uteha v nesrečnem ognjenem trenutku.

Tudi letos so na Planini sklenili, da Florjanovo popestrijo s prisrčnim večernim petjem pod okni. Saj ni tako pomembno, da je petje vrhunsko, pomembnejše je, da trenutki fantovskega petja učinkujejo kot balzam na pregretem vsakdanu. Še bi peli in pili pri vsaki hiši, če jih ne bi čakale tudi druge domačije! Saj veste, treba je poskrbeti, da se ne zaneti ljubosumje, češ, pri nas so peli, pri vas jih pa ni bilo.

Nagrada za to gasilsko pozornost so bila jajca in slanina. Naslednji dan, po opravljeni gasilski maši, se je pri gasilskem domu peklo in cvrlo na veliko. Jajca so postala okusni cvrki, prošjače pa tudi ni manjkalo. Vsega je bilo dovolj tudi za vse radovedneže in obiskovalce. Planinčani smo dobri ljudje, kos kruha in kozarec pijače znamo deliti z drugimi. Pridi, prijatelj, drugo leto na Florjanovo na Planino in videl boš, da je lepo.

I. Uduč

Obisk svetega očeta

Koliko je bilo priprav, organizacije, požrtvovalnosti! Veliko delo je bilo prepleteno z rahlo skrbjo, kako se bo vse skupaj izteklo. Zdaj, ko so ti majniški dnevi za nami, mi bo marsikdo pritrdil, da je bilo lepo.

Če povem iskreno, nisem pričakovala, da smo Slovenci, vsemu navkljub, zmožni in sposobni ustvariti toliko prisrčnih nastopov, izkazati toliko topline, se tako povezati v celoto. Vsaj za kratke ure smo pozabili na skrbi in tegobe strankarstva. Ubrano petje dviga in ohranja kulturno dediščino našega naroda.

Kolikokrat smo poslušali papeža na TV, ga gledali pred množico na trgu sv. Petra, pa je to šlo hitro mimo nas. Ob obisku svetega očeta pri nas pa smo lahko spoznali, da sta v njem ljubezen do ljudi in božja navzočnost. Kako ganljivo so izzvenele besede: papež 'ma vas rad!

Vesela sem tega trenutka, ki bo ostal zapisan v naših srcih in v zgodovino.

Tudi drugo leto bodo cvetele drobne šmarnice, ki nas bodo spominjale na te dogodke. Naj bodo vse roke, ki so letos nabirale te rožice za papežev venec, zdrave in prežete s hvaležnostjo, da živimo v miru in svobodi!

Ivi Uduč

Poročilo matične službe**Poročili so se:**

Matjaž Esih iz Celja in Vlasta Mlinar iz Kranjčice, Gabriel Pevec iz Slatine in Sabina Rečnik iz Luterja, Boris Kroflič z Vrha in Karmen Žagar iz Teharja, Janez Glavač iz Srževice in Vanja Mavrič iz Šentjurja. Zlata poroka: Ignacij in Martina Holcinger iz Rakitovca.

Umrli so:

Frančiška Vodeb (77) iz Gorice pri Slivnici, Frančiška Selič (81) s Planince, Marija Zupanc (92) s Tratne, Anton Zdolšek (39) z Bobovega, Jožef Gradič (56) iz Lažiš, Ana Kostanjšek (71) iz Kranjč, Vincenc Jazbec (63) iz Celja, Viktor Georgijev (46) iz Ljubljane, Darinka Georgijev (46) iz Ljubljane, Ivan Knez (45) iz Šentruperta.

Žabe, kmečke igre in še kaj

Kako čas blazno hitro teče, sem razmišljala zadnjič, ko sem kolesarila mimo jajčne farne v Slivnici. Namenila sem se ogledat tiste znamenite žabje podhode pod objezersko cesto, pa so me lahne pomladne sapice in prefinjeno brnenje kolesa zazibali v desetletje in pol stare spomine, ko sem domala še kot dojenček na znamenitih šentjurskih kolesarskih dnevih prislužila naši familiji škatlo pravih slivniških jajc. Pa res, le zakaj ni več teh kolesarskih hapningov?! Kar fino bi bilo spet zaslužiti kakšno jajce! Pa saj še to ne vem, če jih na Kombinat uziroma na Meji, kot se bolj moderno reče, sploh še nesejo? Tisti pristni vonj po poparjeni kuri, ki se je širil iz farne, gotovo pomeni, da jajca še proizvajajo. Nisem pa prepričana, da bi se še dala dobiti kakšna škatla tako za hvala, kajti odkar so kriminalisti odkrito pokazali svoje nerazumevanje za kombinatske lastninske igrice, tudi kombinatarji menda nimajo preveč razumevanja za takšne štose. Jih kar razumem, lastnina je pač lastnina, če pa bo zaradi nje potrebno tudi kakšen mesec odsedeti na hladnem, kot so vodilnim zagrozili, je občutljivost povsem na mestu.

Na poti proti Jezeru sem v nosnice lovila bogato mešanico žlahtnih pesticidnih vonjav, ki so zamenjale kurjo romantiko in jih je vetrc prinašal s kozjanskih hribov in mi jasno dokazoval, da res živim v središču človeške civilizacije.

Precejšen del ceste ob jezeru bi še vedno lahko nosil japonski nadimek "sama jama". Ampak z žabjimi podhodi je pa bilo vse OK. Vse je bilo vzorno pripravljeno za množični pohod tozadevnega živalskega sveta na jezero, pa nikjer žive žabje duše! Kaj je zdaj to? Da seveda, okoljevarstveni minister Gantar, ki je na dan varstva okolja skupaj z našim županom Malovrhom slovesno odprl to čudno varstva narave, bi moral prvi zlesti skozi enega od podhodov in krastačam pokazati, zakaj so podhodi sploh narejeni. Ker pa tega očitno ni storil, podhodov tudi žabe nočejo uporabljati. Namesto ministra se je menda skozi cev splazil predsednik šentjurske LDS, kar pa ni dalo željenega učinka; za žabe je bil očitno premajhna živina, ali pa žabe simpatizirajo s kakšno stranko slovenske pomladi. Če bo žabji bojkot še kar trajal, bo s plazenjem poskusila predsednica šentjurske SLS. V skrajnem primeru jih bo poskusil pregnati v jezero g. Erjavca, predsednik Združene liste, ko bo na zgornji strani ceste začel deliti pristopne izjave za svojo stranko. Res spodobna bitja, te krastačice!

Jezero je bilo vedno moja šibka točka in njegovo skrivnostno romantiko prav mistično spoštujem. In seveda vse napise in table ob njem tudi! Si lahko predstavljate, kako mi je bilo pri duši, ko sem se točno pri tabli, kjer piše, da je kopanje prepovedano, namočila v hladno jezerski element. Urednik je tako ukazal, češ da moram preiskusiti tisto določbo občinskega odloka, ki prepoveduje kopanje tam, kjer je kopanje prepovedano. Z radovednim pričakovanjem, da me bosta zgrabila kar dva mlada stražarja, eden jezerski in drugi občinski, pa ni bilo nič. Če takšen očitni in dvakrat prepovedan prkršek ni vreden pregona, potem se mi zdi res čudno, čemu toliko vika in krika zaradi tistih nekaj sto milijonov SIT družbenega premoženja, ki so ga nekateri kombinatovci osebno zaščitili?!

Ta urednik ima na splošno precej bolane ideje. Bi verjeli, da me je nagovarjal, naj grem do Pepce Planinc, ki jo je obsojanje

maloumnih sokrajanov tako prizadelo, da je izgubila ves umetniški navdih. Menda sploh noče več pisati! Ljudje božji, kam pa bi prišla, če bi se šla psihoterapijo z vsako pohojeno dušico! Ni šans! Naj Planinčani sami ugotovijo, če Pepco hočejo ali ne! Zaradi mene pa če tudi samo rožice vohajo in k šmarnicam hodijo! Za takšne posle enostavno nisem!

Pa je nisem tako poceni odnesla, saj si je urednik kaj hitro umislil drug "posel" za mene. "Če nočeš k Pepci, se pa kar hitro spravi na kmečke igre!" Dvakrat se mu jaz, uboga deklica ob vsej tej njegovi strašni bradi in silni jezi pač nisem upala ugovarjati. Kar hitro in brez besed sem se spravila nekam tja proti mesariji, kot so se glasila njegova specifična navodila in upala, da je to zadnja pot za tole številko, saj so me že pošteno boleli prsti in glava od neumornega pisanja in razmišljanja. Kmečke igre, ljudje božji! Le kje ima ta urednik glavo, saj je vse, kar jaz vem o kmetovanju le to, da danes nekaj daš v zemljo in jutri pobereš krompirček, čebulco in korenček. Če se ti pa še to ne da, odšteješ lepo nekaj Kobilic in vse skupaj ti prav fino servirajo pri Urbančku.

Ampak kaj hočemo, šef je žal tisti, ki usodno vpliva na moj že tako reven bančni račun in tako sem se pač priključila nadebudni kmečki mladini tistega lepega sončnega popoldneva. Neki mladenič se je hitro ponudil, da mi prime beležko. Prav prijazen fant in že sem se počutila malce bolj domačo. Malce sem si ogledala teren, da bi videla, kaj bodo počeli, pa razen precej razmajanega voza, hloda, nekaj klad in slabo pokošene trave nisem čisto nič opazila. So morda izumili kakšno super rastno formulo in bodo sedaj gojili koruzo in merili čas, kdo jo bo sosedu prej narabotal, spekel in pojedel? Večina prisotnih je bila v belih majčkah s številkami, najbrž tekmovalci, nekaj nekoliko starejše mladine pa je naokoli tekalo v zelenih majčkah. Prijazni mladenič mi je zaupal, da so to sodniki oz. tako imenovana strokovna žirija.

Nekaj se je začelo dogajati. Aha, ekipa Šentjurja že sestavlja voz. Dajmo Ivek in Stane! "Op,op, porka Marija, gremo! Ja, ka' ne gre to hitrej'?", so ju lepo spodbujali. Gospa Marjana si je enega kar hitro prisvojila za intervju, zato sem malce našpičila ušesa: "B'lo je super. Ketna je b'la zarostana, pa ni tak super šlo. Bo treba mal' s pirom podmazat'. Bo že kmečka zveza Šentjur poskrbela za to." No, vsekakor sta se najbolje odrezala, saj je celjska ekipa kar nekaj tišala, pa ni šlo noter. Ampak za mestna kmeta sta bila kar dobra. Prisotni so tudi njiju pridno vzpodbujali: "Dejmo, dež bo, dež bo, krma pa čaka!"

Moje žejno oko je pritegnil nakupovalni voziček piva, coca-cola in sladoleda, a ker mi v žepu ni cingljalo čisto nič soldov, sem svojo pozornost spet obrnila h kmečkim fantom, ki so se medtem, ko sem jaz na dolgo požirala še tisto malo slin, kar mi je je ostalo, začeli ukvarjati s hlodom. Med občinstvom sem tedaj zagledala tudi gospoda župana, ki je prav tako prišel spodbujati naše fante. Ti so imeli v rokah dva...dva...(grem pocukat za rokav strica v zeleni majčki, kaj neki imajo v rokah)...aha,dva cepina in so z njima vlačili hlod sem in tja. In temu so rekli...(posvet s stricem v zeleni majčki)...pajsanje hloda. Jaz sem pa mislila, da je to v zvezi s pajsanjem na soncu, ko pa je res zgledal tako blede, da mu malce "braun boje" ne bi škodilo.

Kaj vse si ne izmislijo tile kmečki fantje. Celu žeblje so zabijali in to neka deklica s tako ihto, da ji je kladivo kar odletelo iz rok. Mislim, da se jim je kar prilegel tisti tek po pivo do Evergreena in nazaj (šentjurskega, ne celjskega). Vsak je dobil v roke svoj

Uni, zaradi česar so se precej kislo nasmihali, fanta iz Šaleške doline in Slovenskih konjic pa sta kar glasno protestirala in zahtevala Laško pivo. Ja, čakala jih je še košnja in grabljenje in zato so se sodniki najbrž odločili za brezalkoholno različico hmeljevega nektarja. Kateri ima manj alkohola, Uni ali Gren, pa je že tako prastari spor.

Sonce je vse bolj pripekalo, moja usta so bila vedno bolj suha, tako, da sem imela počasi dovolj teh kmečkih iger. Odločila sem

se, da bom tvegala urednikovo jezo in pustila fante, da tečejo po svoj pir. Jaz pa sem se odpravila domov v senčico in na ogromno porcijo sladoleda, da se malce ohladim in pripravim na naslednjo velecenjeno idejo ljubega urednika. Predlagam, da tudi vi storite podobno, le, da s Šentjurskimi novicami v roki, da bo imelo moje škrabanje kakšen smisel!

Vaša Lucija

S policijske postaje

Policisti pravijo, da smo bili v preteklem obdobju glede na število njihovih intervencij dokaj živahni, kljub temu pa so s položajem povsem zadovoljni, saj med številčnejšimi prestopki ni bilo mnogo težjih primerov.

Prometne nezgode

Skupno je bilo 42 prometnih nezgod (prejšnji mesec 29), dve pa sta se končali z telesnimi poškodbami.

Prvega junija ob desetih zvečer se je zgodila prometna nezgoda na cesti v Vozovju pri odcepu za kurjo farmo. 49 letni Šentjurčan Ludvik G. je vozil iz Dobja proti Šentjurju ter je na križišču pri kapeli spregledal desnozavijajočega Stanislava Dolarja. Trčil je v njegov desni bok in povzročil telesne poškodbe trem potnikom v Dolarjevem avtomobilu.

Težja prometna nesreča se je zgodila na prevorski cesti v Voducah 11. junija. 7 letni Jurij K. iz Jelc je s kolesom prehitel traktor cestnega podjetja, ki je kosil cestni rob, ravno v trenutku, ko mu je nasproti pripeljal Jožef K. iz Kozjegaja. Pri trčenju je bil Jurij težko poškodovan in so ga prepeljali v bolnišnico.

Kazniva dejanja

Tudi teh je bilo nekoliko več kot v prejšnjem obdobju. Šlo pa je v večji meri za tatvine, v dveh primerih pa tudi za telesne poškodbe.

8. junija je prišlo v družini B. v Drameljah do poskusa umora. 21 letnemu Drameljčanu Osmanu B. je šel na živce preglasen radio, ki ga je poslušal njegov 58 letni oče Osman. Med njima je prišlo do prepira, ki se je končal tako, da je starejši Osman zgrabil kuhinjski nož ter

zabodel sina v spodnji del prsnega koša. Poškodba k sreči ni bila smrtno nevarna.

Podoben družinski spor se je zgodil tudi 20. maja v Okrogu. Tam sta se sprla 30 letni Franc L. in 68 letni prav tako Franc L., verjetno tudi oče in sin. V tem primeru pa je krajši konec potegnil oče, ki so ga s težkimi telesnimi poškodbami odpeljali v bolnišnico.

Od tatvin bi omenili le drzno tatvino v blagovnici Resevna, kjer je neznanec 12. junija sredi dopoldneva zmaknil iz razstavnega panoja tri telefonske aparate.

Zanimiva kraja se je zgodila 8. junija v Novi vasi. Dolgotrajno "avtomobilsko prerekanje" in dokazovanje, čigavo je kaj, se je tokrat končalo z vlomom v garažo Vladimirja Vodeba. Znani Drameljčan Jože C. je odpeljal svoj bivši BMW 735, last odvetnika Andreja S.

Uspešen je bil tudi neznan zmikavt, ki je v zgodnjih jutranjih urah obiskal Lovski dom in olajšal najemnico "naj natararico" Ireno Zdolšek za 150 000 SIT v obliki cigaret, pijač, sladoleda, telefona in podobno. Nekaj teh predmetov so kasneje našli pod Zikoškovim mostom. Kot kaže, bo neznan storilec kmalu postal znan.

Javni red in mir

Teh kršitev je bilo 17. Velika večina se jih je zgodila za zaprtimi družinskimi vrati, nekaj pa je vendarle bilo tudi javnih.

31. maja je prišlo do incidenta na Lovskem domu v Šentjurju. Ker je neznan gost nehote butnil v mizo, za katero je sedel razgretež iz Zlateč, se je le - ta tako razburil, da je ročno prevrnil svojo mizo, razbil šipo na oknu lokala ter temljito počistil šank. Kolegi so ga uspeli

umiriti in odpeljati še pred prihodom policistov, kar pa ne pomeni, da se bo uspel izmakniti sodniku za prekrške.

1. junija ob 19,30 uri so imeli "veselico" v Repušu. Znani razgrajč, 23 letni Bojan T. iz Jezerc se je v trenutku zaljubil v mladoletno Karmen M. in je svojo ljubezen hotel s pomočjo enako veselega Marjana T.(34) iz Kostivnice realizirati kljub odločnemu nasprotovanju njene matere Slavice. Zaradi obilice folklornih izrazov o kurbah ter prerivanja z domačimi, so posredovali policisti ter razvneto nesojena ljubimca umirili. Toda ne za dolgo. Po 22. uri sta se spet vrnila, vdrla skozi kletno okno v hišo in nadaljevala s svojo ofenzivo. K sreči je prišel domov Ivan P., ki je z odločno roko napravil red.

Nekaj javne zabave si je 8. junija zvečer na parkirišču pred trgovino Kmetijske zadruge v Gorici pri Slivnici privoščil znani Slivničan Alojz R. Da bi njega in njegovo laguno s svojo "škatlo" prehitel 21 letni Boris K. iz Voduc, tega si res ni smel dovoliti!. Najprej je mladega "vsiljivca" poskušal zriniti s ceste, kar pa mu ni najbolje uspelo, zato je duel nadaljeval na parkirišču. Tu je Borisu lepo razložil, da je navadni prokleti frajer in važič, ga nato mimogrede dvakrat spodbudno brenil ter delo dokončal z dvema karatejskima udarcema po strehi njegovega avtomobila ter tam uspel ustvariti dve ljubki vdolbinici.

Pri policistih smo zvedeli, da je šentjurski sodnik za prekrške g. Lichtenegger odlično kondicijsko pripravljen na nadaljevanje spora z njim.

S poti po Australiji

Iz osrčja Australije poletimo na vzhod, kjer se ob pacifiški obali vije koralni greben s tisoči otoki. Pristanemo v Cairnsu, ki je približno tako velik kot Ljubljana. Temperature se gibljejo med 32 in 35 stopinjami, zelo visoka je vlaga in temu primerna bujna vegetacija. Občudujemo velika oranžno cvetoča drevesa -poincijane, cele žive meje iz raznobarnih božičnih zvezd, prekrasne parke z eksotičnimi drevesi in rožami, kjer poležujejo aboridžini. Cairns je poln prijetnih trgovin, tržnic in kvalitetnih restavracij različnih nacionalnosti.

V osvežujočem jutru, z nekaj oblaki na nebu, se vkrcamo na luksuzni katamaran Ocean Spirit, ki nas po nekajurni vožnji med koralnimi otoki odloži na "našem" otočku. Smaragдно zeleno morje se zliva z belino mivke na obali, njegova toplota in čistost nas napojita in prežameta z novo energijo in blaženim občutenjem raja na zemlji. Dobimo plavuti in masko, pogumnejši se odločijo za pravo potapljaško opremo s kisikovimi bombami. Ob pogledu na morsko dno ne moremo verjeti resničnosti čudovitega sveta raznobarnih koral, živopisanih rib in ribic, ki se za nas, ki vdiramo v njihov skrivnostni svet, sploh ne zmenijo.

Ekipa na ladji je zelo mlada in usposobljena za plovbo, razkazovanje bogastva morja in obale, za pripravo prave razstave morske in druge hrane odličnega okusa in za sproščeno vzdušje s petjem ob spremljavi kitar. Za zaključek se poslovimo s šampanjcem, presenetijo pa nas z videokaseto celotnega preživelega dne in fotografijami.

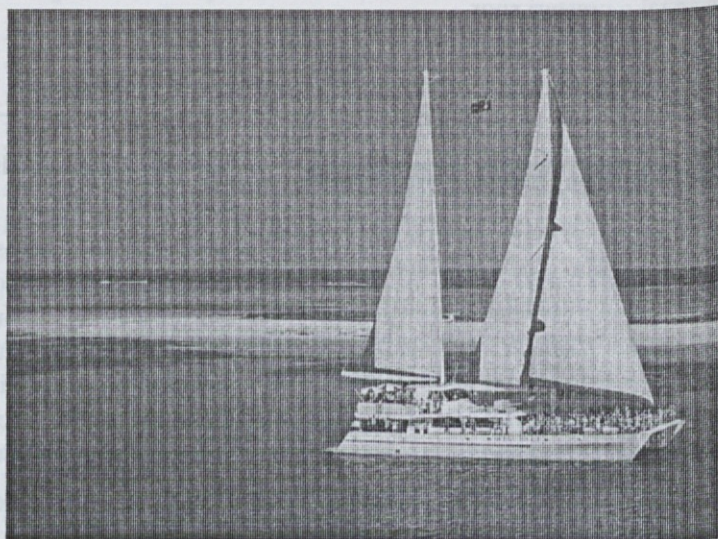
Težko se poslovimo od morja. Čaka pa nas deževni pragozd,

Z muzejskim vlakom preko lesenega mostu veselo v džunglo

oddaljen od Cairnsa okrog 35 km. Do Kurande se odpeljemo z muzejskim vlakom iz leta 1882. Pri gradnji te proge so se zelo namučili, saj so morali zgraditi veliko mostov, predorov, sama proga pa se precej strmo vzpenja. Veliko ljudi je izgubilo

življenje pri gradnji, zaradi visokih temperatur, vlage in naporov, mostovi in viadukti so leseni. Proga pelje od pacifiške obale mimo mnogih plantaž sladkornega trsa, jezer, prekrasnih slapov

Ocean Spirit, v ozadju koralni greben

do začetka deževnega pragozda pri Kurandi. Ocenjujejo, da raste v tem pragozdu preko 11000 različnih vrst dreves, veliko je redkih ptic, z veliko sreče smo videli parček modrega kraljevega ptiča, in drugih živali. Tudi krokodilov, ki pa se nam niso hoteli pokazati. Deževnemu pragozdu smo se približali z električnim čolnom, ki nas je popeljal po reki. Ob njenih obalah je polno rac in gosi. Ko vržemo kruh v vodo, se ponj zapodi ducat velikih želv. Na vejah posedajo manjše in tudi zelo velike ptice, vmes nekajkrat prične in preneha deževati...V Kurandi si ogledamo aboridžinsko predstavo o njihovem življenju, obredih, lovu divjadi, ribolovu. Na odru napravijo ogenj s kamni, ga z bosimi nogami pohodijo ali držijo v roki - vse brez opeklin.

Pod ogromnimi mrežami nam razkažejo številne ptice in papige med bujnim zelenjem, spet pod drugo mrežo na tisoče raznobarnih metuljev, ki se lovijo med drevjem pragozda. Utrujene, vendar neuničljive, se hladimo z različnimi pijačami in sladoledom. Prvič jem gingerjev sladoled (ingver), ki ima baje veliko mineralov, kar je zelo zdravo za gospe srednjih let, nam hitro pojasnijo. Vendar vsi minerali niso pomagali, da si med tisoč nevarnostmi ne bi zvila gležnja na navadni stopnici na nadhodu nad muzejskim vlakom. V trenutku padca je bilo ob meni vsaj pet Japoncev z najmanj desetimi kamerami, tako, da so me moje punce komaj razpoznale med in pod njimi in se neprestano kimajoče zahvaljevale za pomoč, da so nas vendarle pustili same (hvaležnost pa taka!).

Zaradi gležnja zamudim kopanje na pacifiški obali, zato pa so ves čas zasedeni masažni curki v bazenu našega hotela in otekline in bolečina počasi izginjata. Prav gotovo pa pomaga tudi masaža z zdravilnim emujevim oljem, ki je sicer bilo namenjeno nekaterim bolnim prijateljem.

Draga Kovač Škoberne

(se nadaljuje)

Vinko Jagodič: takšen je bil naš čas

(14. nadaljevanje)

V okviru občinskega praznika, ki smo ga praznovali 22. avgusta 1971 v Dobju, smo v dneh od 21. - 23. avgusta gostili goste iz bodoče pobratene Užičke Požege. Prišli so: predsednik občine Predrag Barbatović, sekretar ZK Jesić Mihajlo in predsednik SZDL Miško Radović. V nedeljo, 29. avgusta, smo imeli na kmetiji Anice Pevec v Slatini vaško zabavo.

18. decembra 1971 je bil izveden referendum za samoprispevek. S preko 80% je bil gladko izglasovan.

Pričele so se zdravstvene težave. Mirana Cvenka je zadela kap, paraliziran in govorno onеспособljen je ležal na neuropsihiatrični kliniki.

Na obveznem fluorografiranju so našli okvaro na pljučih predsednika Acija Svetine. Šel je na zdravljenje.

Pred koncem leta je tudi mene prizadel infarkt. Mesec dni sem bil v bolnici, potem še v zdravilišču. Predlagali so mi invalidsko upokožitev, kar pa sem zavrnil. Aprila 1972 sem na svojo zahtevo sam prekinil bolniški stalež.

V januarju 1972 je podpredsednik občine (predsednik je bil zaradi bolezni odsoten) pričel akcijo odpravljanja Krajevnih uradov, kar je povzročilo veliko pritožb. Čeprav bolan, sem moral posredovati med občani in podpredsednikom. Zadeve smo umirili šele na poletje.

Šolsko leto 1971/72 se je na Planini pričelo v novi šoli. Staro šolo je tudi na mojo željo prevzel Tolo, kjer pa je prišlo do štrajka manjše skupine delavk zaradi nesoglasij med vodilnimi in preslabih plač.

Razprave v zvezi z ukinjanjem krajevnih uradov, očitki iz Republike, da naša mladinska organizacija ne deluje, boazen predsednika ter seveda moje delovne obremenitve v Alposu, so me pripeljale do tega, da sem sklenil opustiti vse svoje politične dolžnosti v občini. Od tega so me odvrnili bolni predsednik Svetina ter medobčinske politične organizacije. Predsednik Svetina je tudi odločno zavrnil očitek, da je on naročil ukinitvev krajevnih uradov. Zatrnil je, da je on odredil le preučitev njihovih delovnih obremenitev.

Podobno hajko na krajevne urade sem doživel še 10 let kasneje.

V tem času je nastal spor z občino Šmarje zaradi delitve vodnih virov v Loki. Predsednik občine Šmarje Beno Božiček je v mariborskem Večeru očital našemu na smrt bolnemu predsedniku nekorektnost. Dejansko mu res nikoli ni obljubil vse vode, temveč le 5 sekundnih litrov. Od medobčinskih političnih in strokovnih organov sem zahteval, da spor uredimo. Naročena je bila posebna študija, na podlagi te študije je bila potem tudi opravljena priključitev Šentjurja na vodovod v Škofji vasi in delitev vode iz Loke med Šmarjem in Šentjurjem.

Skupina državljanov dvomljive strokovnosti in poslovnosti je najela prostore pri Boštevcu, iz katerih se je izselila veterinarska postaja, in registrirala privatno trgovino z zelenjavo in prehranbenimi artikli Triglav. Naivnemu tržnemu inšpektorju ni uspelo zadeve zadržati, kot tudi ne odgovornemu za izdajo dovoljenja. Opozarjal sem, da gre v tem primeru za takrat moderno "grupo građana", a sem bil zavrnen, da oviram privatni

sektor. To podjetje je v nekaj mesecih neslavno propadlo. Alpos je po obvestilu inšpektorice SDK le uspel še rešiti svojo opremo, ki jim jo je bil dobavil.

21. julija 1972 je bila slovesna otvoritev zdravstvenega doma. Najbolj zaslužna za to pridobitev sta bila brez dvoma dr. Moser in predsednik občine Svetina. Slednji je bil kljub slabemu zdravstvenemu stanju po operaciji navzoč na otvoritvi.

Proslava občinskega praznika 1972 je bila v kulturnem domu v Šentjurju. Z družino sem bil takrat na dopustu v pionirski koloniji Jagodje pri Izoli in sem slišal po radiu, da je predsednik občine na začetku svojega slavnostnega govora omagal. Bolezen ga je dokončno premagala.

Zaradi predsednikove bolezni se je v naslednjih tednih zgrnilo

November 1972: pogreb predsednika Svetine

name mnogo dela. Občani iz Trnovca so hoteli, da potegnemo asfalt od križišča na Selah skozi vas Trnovec. Uspeli smo leta 1973.

Generalni direktor Merxa se je pritožil zaradi govora na občinskem prazniku, ker niso bila omenjena Merxova vlaganja v trgovini v Slivnici in v Dramljah. Krajanje iz Dobja so hoteli kulturni dom kot protiutež za politično nerazpokoženje zaradi prešolanja njihovih otrok na Planino. Na republiki sem iskal denar za izgradnjo otroškega vrtca. Iskal sem varianto, kako omogočiti konjunkturni proizvodnji puhalnikov v delavnici bratov Špan na Planini. Zakonodaja je dovoljevala le 5 zaposlenih, onadva pa sta jih imela 16.

Veličasten dogodek za Šentjur je bilo odkritje spomenikov skladateljema Ipavcem. Pripravljalni odbor in celotno akcijo je vodil predsednik občine Franc Svetina, ki pa na slovesnosti ni več sodeloval. Njemu in njegovemu bratu Antiju je namreč oče dr. Franc Svetina naročil, da morata poskrbeti za spominsko obeležje Ipavcem, če bosta kdaj imela kaj besede v Šentjurju.

Svečana akademija je bila v dvorani kulturnega doma. Prisotni so bili številni gostje iz vse Slovenije. Aktivno se je tudi vključilo Zdravniško društvo Slovenije, vsa šentjurska inteligenca ter še vrsta znanih kulturnih in javnih delavcev. Prišla je tudi podpredsednica vlade dr. Aleksandra Kornhauser, z njo mi je uspelo dogovoriti zaveznitvo za uvedbo kmečkega zdravstvenega zavarovanja. V tem okviru je bila posneta tudi TV nadaljevanka o Ipavcih, ki je ponesla ime Šentjurja po vsej Jugoslaviji.

(se nadaljuje)

Študentska košarka v sezoni 1995/96

Končalo se je okrožno tekmovanje v košarki, v kateri sodelujejo ekipe iz šentjursko - šmarske regije. Čeprav je nova organizacijska struktura takoimenovane šmarske lige bistveno izboljšala kvaliteto tekmovanja, smo se šentjurski študentje zelo dobro upirali močnim ekipam. Med desetimi ekipami smo se uvrstili na peto mesto in bili boljši od obeh mestnih rivalov KK Ponikva in KK Kemoplast B, ki sta bili lani uvrščeni povsem pri vrhu. Uspeh šentjurskih študentov je toliko bolj presenetljiv zaradi velikih problemov, s katerimi smo se soočali skozi celo leto. Pri tem mislim predvsem na finančne težave. Tekmovanje v šmarski ligi zahteva precej izdatkov, ki smo jih študentje sami težko zbrali. Ob tej priložnosti se zahvaljujem Športni zvezi in predsedniku Rataju, Šolski in splošni ambulanti dr. Kovačeve in Trgovini Vihar - Selič, saj brez njihove pomoči ne bi mogli izpeljati tekmovanja do konca. Upam, da bomo našli v prihodnji sezoni več sponzorjev, ki bodo preko ŠKK reklamirali svojo dejavnost.

Upamo, da tudi s telovadnico ne bo več težav, gospodu Gajšku pa se zahvaljujemo za razumevanje.

Zaslugo za uspešno končano sezono imajo predvsem igralci, pa tudi njihovi starši in dekleta, ki so skrbela za tehnično plat tekmovanja. Nina Antolovič, Barbara Gazvoda in Irena Bohorč so odlično skrbele za organizacijo in vodenje košarkarskih tekem, za dobro razpoloženje, saj so vlivale dobro voljo in zviševale motivacijo. ŠKK se pozna, da ni več novinec v ligi. Igralci niso več neučakani fantje, ki tekajo od koša do koša, ampak preudarni športniki, ki s kolektivno igro delajo rezultat.

Vlogo nevhvalne funkcije trenerja je skozi celotno sezono odlično opravljal Miha Bračun, v najhujših trenutkih pa je pripomogel tudi kot igralec. Poleg trenerja pa sta ključno vlogo odigrala najboljša igralca in strelca David Antolovič, ki je z izjemnim občutkom opravljal funkcijo playmakerja, asistiral soigralcem ter dosegel tudi 217 točk (13,5 na tekmo) in Grega Kovač, ki je bil najboljši strelec ekipe z skupaj doseženimi 321 točkami (20 na tekmo). Velik napredek je pokazal tudi tretji najboljši strelec Robert Vukmanič (197 točk, 12,4 na tekmo). Uroš Drobne je z velike razdalje zadeval koše, Bogdan Rahten pa je odlično opravljal obrambne naloge. Pozitivno je presenetil novinec v klubu Boštjan Kočar, ki je pobral veliko skokov in z atraktivnimi "bananami" spravljal v obup nasprotne napadalce. Velik delež so prispevali tudi Samo Gazvoda z svojimi koši v kritičnih trenutkih; Perčič Lovro z odlično igro pod obema košema, ter Sandi Potočnik. Od Sandija, ki igra tudi v prvi ekipi Kemoplasta smo pričakovali več, vendar mislimo da njegov čas še prihaja, tako, da ostaja naš glavni adut za prihodnjo sezono. Najbolj dejaven v klubu pa je nedvomno bil Samo Gazvoda, ki je bil takorekoč človek za vse. Opravljal je funkcije tajnika, blagajnika in igralca, obenem pa komuniciral z organizatorji šmarske lige. Ob 11 zmagah in 7 porazih smo osvojili peto mesto, pri čemer smo le za las zgrešili sodelovanje v play-offu. Zmagala je ekipa Šempetra, ki je v finalu premagala ekipo Šmarja. Tretje mesto pa sta si razdelili ekipi Rogaške Slatine in Poljčan. Za nami so se pa uvrstile ekipe Kemoplasta B, Ponikve, Kozja, Lesičnega in Podčetrtka B.

Vabimo vse študente - košarkarje, da se nam v jeseni pridružijo.

R. V.

Mila Juventus je ostal doma

Državni prvak v malem nogometu, šentjurski Mila Juventus, ni odpotoval na evropsko klubsko prvenstvo, ki je bilo v začetku junija v Banyski Bistrici na Slovaškem. Šentjurčanom ni uspelo dobiti slovaške vize za svojega edinega tujca Zorana Lazića, ki je državljan BIH. Ker pa tudi dva domača igralca nista uspela v službi dobiti dopusta, se je uprava tik pred odhodom odločila, da tako oslabljeni ne morejo na evropsko sceno.

M. Budiša

Majski zmagovalci Potočnik, Gazvoda povečal vodstvo

Tudi majski mesečni hitropotezni turnir ŠD LIPA Šentjur je bil zelo zanimiv. Tokrat je zmagal Potočnik (7) pred Gazvodo (6,5). Za njima so se zvrstili Kolman (6), Plahuta (5), Pišek, Diacci (4,5) itd. F. Gazvoda je tako še povečal svoj naskok pred tekmeči v skupnem seštevku. Po petih turnirjih ima 40 točk, sledijo pa mu Jazbinšek S. in Potočnik (33), Plahuta (32,5), Kolman I. (30,5), Biščan (27,5), Pišek (27), Diacci (25,5), Đurđević (25) itd.

Zmaga Zečeviča

Na 1. mednarodnem turnirju ŠD LIPA Šentjur je zmagal Hrvat Dean Zečević, sicer tudi član ŠD LIPA Šentjur. Zbral je 7 od 9 možnih točk. Pokazal je izredno zrelo in zanesljivo igro (ostal je brez poraza!). Končni vrstni red je bil naslednji: Zečević 7 (Hrv.), Grosar 6 (Slo.), Košanski 6 (Hrv.), Vombek 6, Črepan 5,5 (vsi Slo.), Kiss 5,5 (Madž.), Đurđević 5,5 (Slo.) itd. Večina igralcev, uvrščenih do 8. mesta, ima mednarodne naslove.

Kaj pa domači igralci? Že zadnjič smo zapisali, da so "izgorevali" v igri z bolj izkušenimi igralci. Mirno lahko rečemo, da so v povprečju pokazali kar zadovoljivo igro, medtem ko bi bili lahko v realizaciji in seveda tudi v rezultatih boljši. Uvrstili so se takole: 11. Plahuta, 5 točk; 13. Drobne, 4,5 točk; 16. Gazvoda, 4 točke; 18. Jernej, 2; 19. Jazbinšek V., 1,5 in 20. Srdič 0,5. Vsem domačim se pozna, da igrajo premalo težkih partij, eni bi potrebovali več znanja in kondicije, drugi spet več realizacijske tehnike, predvsem pa še več pravega treninga in igranja na močnejših turnirjih. Če bi bilo to izpolnjeno, se za prihodnost šentjurskega šaha ne bi bilo treba bati.

Turnir je tekmovalno in organizacijsko uspel, s pomočjo pokroviteljev pa je uspel tudi finančno. Odbor ŠD LIPA Šentjur je že sklenil, kaj bo treba v prihodnje še izboljšati. Posebej je treba pohvaliti najožji krog organizatorjev. V prihodnje se pa pričakuje večje sodelovanje tudi drugih, že dokazanih dobrih šahovskih organizatorjev.

F. Gazvoda

Obvestilo

Društvo prijateljev mladine obvešča vse šolarje, ki se želijo naučiti tenisa, da bodo tečaji v času od 3. do 7. julija.

Prijave sprejema gospa Majda Šporn, Na Lipico 2, Šentjur.

Novice z atletskih stez

Na finale atletskega pokala Slovenije (po 12 najboljših v vsaki disciplini) si je izborilo pravico nastopa tudi 9 atletov AK TrgoHlad.

Na tekmovanju 1. junija v Mariboru je bil Andrej Hajnšek peti v metu kopja, Tone Ojstršek enajsti v teku na 1500 metrov, Primož Pangerl sedmi na 1500m. Jolanda Ambrož in Ivan Kukovič tokrat nista nastopila.

Drugi del pokalnega tekmovanja je bil 8. junija v Novi Gorici. Tam je Dejan Mihevc osvojil v teku na 800 m deseto mesto, Andrej Hajnšek je bil enajsti v metu diska, Tone Ojstršek tretji v teku na 3000 m z zaprekami, ženska štafeta 4 x 400 m pa je presenetila z zmago v B skupini in osvojenim skupnim 4. mestom. Nastopila je v postavi: Jolanda Ambrož, Mojca Stropnik, Darja Šmid in Monika Jevšnik.

Prva članska medalja na DP

V Radencih je nastopil na mednarodnem maratonu treh src, ki je štel tudi za državno prvenstvo, član AK TrgoHlad Ivan Kukovič. Zmagal je Mirko Vindiš, drugo mesto pa sta si razdelila Kukovič in Igor Šalamun. To je bila za AK TrgoHlad prva posamična članska medalja z državnih prvenstev.

NAGRADNA KRIŽANKA ŠT. 38

	RADIJ	LJUDSKO BRENKALO	SIMBOL DRŽAVE	STONE ANDERLIČ	OZNAČBA NA PRAVI POTI	HUNSKI KRALJ	VINO-RODNA RASTLINA	M. IME (NIKOLAJ)	HRIBOVITA GRŠKA POKRAJINA		
	PREDUJEM				ČAROVNIŠKA ZVIJAČA PLOVKA NA VODI						
	MARIBOR			VELIK BOJ JUŽNO - AM. ŽIVAL							
	BELGIJA		PEVKA NOVAKOVIČ TEŽA EMBALAŽE					18. ČRKA SLOV. ABEC. PISATELJ (SVETINA)			
	PRIKRITJE DAVKOV						PLUS PEVKA (PRODNIK)				
	DEL TELESA					PRVA ŽENSKA CITROENOV AVTO					
	IRSKA REPUBL. ARMADA				ŠENTJURSKI TRGOVECI STARA PLOŠKOVNA MERA						
OKRAJŠAVA ZA RETARDER		NITKA	RUŠA, TRATA	M. IME PUNGARTNIK	DUŠIK	IME 1. SLOV LETALCA (RUSJAN)	KANTON V ŠVICI	IVAN MINATTI	CHRISTIAN ANDERSEN JUŽNO AFR. REP.	STARA MAMA PODZEMNA ŽIVAL	ITALIJA POŽELENJE
VELIKA DRŽAVA NA JUGU AZIJE										ŽIVLJEN. TEKOČINA UPTON SINCLAIR	SIMON JENKO TONE NAGLIČ
GOSTILNIČAR				RUSKA SKUPŠČINA LITER						MERILEC ČASA AVSTRIJA	POD RIMSKA ENA
NARODOSLOVEC										PRIPADNICA RAST-LINSTVA	SESTAVIL: JOŽE MASTNAK-MARJAN

Nagrade za križanko št. 37 podeljuje Elektro Bum, nova trgovina v šentjurski tržnici. Vida Pilinger iz Laz si bo izbrala plafoniero v vrednosti 3.000 SIT, Jernej Špes iz Vrbnega plafoniero v vrednosti 2.000 SIT in Andrej Budna z Brda plafoniero v vrednosti 1.000 SIT.

Krave živijo zato, da jedo mrvo

(Iz lista učencev kmetijske šole Kmečka logika)

Mrva je, za tiste, ki še tega ne veste, hrana za živali. A poznamo več vrst živali. Da bomo vedeli, katere živali se hranijo z mrvo, smo primorani napraviti poskus. Izberemo nekaj živali, npr. psa, mačko, kokoš, kravo, papagaja itd., in vsakemu damo nekaj mrve. Tisti, ki bo mrvo pojedel, se torej hrani z mrvo. V našem primeru je to krava. Mrva pa mora biti vsekakor tako kvalitetna, da jo žival z užitek pojede in se tudi tebi pocedijo sline.

Izbiramo takšne trave in detelje, ki so primerne za naš način izkoriščanja. Normalno je, da na pašnik ne bomo posejali trave, ki je namenjena za nogometna igrišča, ker obstaja bojazen, da bi tudi naše krave začele trenirati ta šport in se pridružile kateremu od naših klubov iz prve lige, če že ne bi sestavile svoje ekipe. Travne ruše nam ni treba okopavati, zato jo lahko sejemo gosto. Potrebno je tudi gnojenje, da lahko opazujemo, kako trava raste. Če imamo namen travo kositi, moramo paziti, da mravljam ne porežemo glav, zato je priporočljivo, da travnik najprej počešemo in odstranimo vse živalce. Ko imamo travo pokošeno, jo je dovoljeno posušiti. Če imate dovolj denarja, lahko to storite s fenom, v nasprotnem primeru pa redi raztrosite s pajkom in pustite, da mati narava opravi svoje. Priporočljivo je tudi, zlasti ob slabem vremenu, da imate na razpolago dovolj dežnikov, da se ne bi slučajno katera bilka zmočila. Da je trava hitro suha, jo moramo

obračati, lahko tudi z vilicami, če imate dovolj časa in se vam traktor z obračalnikom smili. Ko je vsa ta ropotija suha, jo spravite v vrste in pobereite z nakladalko. Če ste brezposelni, jo lahko znesite domov tudi v naročju, toda dobro pazite, da se vam spotoma kaj ne izgubi, ker bi utegnil sosed imeti kakšno korist. Ko imate mrvo doma, je najbolje, da jo nekam spravite, da je slučajno ne bi kdo videl. Vsekakor je dobrodošel puhalniki, če pa tega nimate, pa lahko vzamete slamico, vanjo vtaknete bilko ter jo odpihnete v višave. Priporočljivo je, da jo obtežite, ker bi sicer lahko odletela naravnost na sosedov senik, kar je v nasprotju z dobrimi sosedskimi odnosi.

Zdaj, ko je vse to na svojem mestu, je že zadnji čas, da date mrvo poskusiti kravam. Na srce vam polagamo koristen nasvet, da vsako bilko posebej pregledate, preden z njo nakrmite čredo. Da pa ne bi kateri stalni član te socializirane združbe dobil preveč, bilke štejte in tehtajte. V primeru, da katera izmed kravjih lepotic ne bi bila zadovoljna s ponujenim, pomeni, da mrvi manjka aroma, zato kupite še nekaj dodatkov. Poskusite lahko tudi z natrenom. O tem se smete posvetovati na najbližjem mostu, če pa sosedov nasvet ni učinkovit, se obrnite na javno kmetijsko svetovalno službo, ki vam bo nastali problem razčlenila na prafaktorje. In da ne bo pomote: vse nasvete ste dolžni zahtevati od naših učiteljev strokovnih predmetov.

Morebitne reklamacije sprejema društvo bistroumnih runk'Inov pod okriljem Darinke Tepeš.

Učenci boljši od učiteljev?

Po prisvojenih milijonih sodeč so gospodje iz Jurmesa in Mesarstva v primerjavi z ekipo iz DKP Meja pravi vaječniki. Poznavalci trdijo, da le ni tako; le bolj se spoznajo na skrivalnice.

Stankec, Tilčka in DKP Meja v deveti deželi brez družbenega premoženja

Če je nekaj tistega res, kar pravijo kriminalisti, so v DKP Meja vzeli hudo resno tisto trditev, da je družbeno premoženje krivo za našo vsesplošno krizo. Od jalovih teoretikov in filozofov se razlikujejo po tem, da niso mečkali, temveč so ukrepali takoj.

Stankecu in Tilčki priznanje občine Šentjur takorekoč ne more uiti!

Poklicni pravičniki sicer nekaj težijo zaradi Slomškovega lika na priznanju, a povsem brez razloga, kajti zgodovinsko je dokazljivo, da tudi Slomšek zagotovo ni bil zagovornik "rdeče" družbene lastnine.

Ni tako hudo!

Seveda ni res, da bi Jurmesovci prodajali meso kozjanskih rejcev živine kot se je dalo

prečitati na njihovih reklamah. Zaenkrat Kozjancem pijejo le kri!

Še enkrat: brez norih krav!

Potem ko se je začelo govoriti o norih kravah na Upravni enoti, ve se pa, da je bolezen nalezljiva, je tudi župan takoj popeljal svojo občinsko čredico iz vrhnjega nadstropja na kontrolni pregled v zreške Terme. Denarci, ki smo jih davkoplačevalci prispevali za ta prepotrebni pregled, so resnično nič v primerjavi s ceno dejstva, da so zdravniki potrdili, da nas vodijo še čisto normalni ljudje. Občinarji so se jim zdeli le nekoliko preslabo rejeni - z ozirom na to, kako jih pitamo.

Zamera

Šentjurskim pevcem, ki so bojkotirali osrednjo počastitev dneva državnosti, ker so namesto njih prišli zapet Zdravljico Drameljčani, naj bo v uteho, da njihovi konkurenti zapojejo "Slovenec sem" enako otožno kot oni!

Drnovšek zamuja

Šentjurčani nismo kar tako! Še preden je Drnovšku uspelo narahlo odpreti evropske dveri, so šentjurski javni uslužbenci Evropo

že dobesedno preplavili: državni zdravstveni delavci so poleteli do Barcelone ter menda zelo uspešno balkanizirali tamkajšnje kolege, občinarji pa so se zagnali na Elbo, kjer so po Napoleonovih izkušnjah natrenirali vrnitev odpisanih nerazvitih.

Rop v Alposu

Ko so se po Šentjurju razširile govorice, da je v Alposu bil Rop, se zaradi tega ni nihče pretirano vznemirjal. Vsi so se le spraševali, ali je tam še kaj za vzeti?

Vzgleđi vlečejo

Po Grdinovem receptu, ki je v svoji predvolilni kampanji zadolžil občino pri državi za nekaj let, je ravnalo tudi prejšnje vodstvo ponkovške KS. Le da so bili slednji bolj konkretni: zadolžili so se kar pri svojih naslednikih.

Spet kompromis?

Po kompromisarskih izkušnjah iz preteklosti ne bi bilo nič čudnega, da bi iz spora za izbiro med sv. Jurijem in Slomškom za simbol na občinskih priznanjih prišlo do učinkovitega medstrankarskega sporazuma: Slomšek na konju!

OPTIKA GLEŠČIČ s.p.

BORIS GLEŠČIČ
Šentjur, Ul. Dušana Kvedra 6b
Tel.: 0609/623 028

Poslujemo
vsak dan od 9. do 16. ure, sobota od 8. do 10. ure.

NUDIMO VAM:

- strokovno računalniško kontrolo vida
- računalniško izbiro najlažjih in najboljših vrst stekel
- očesna ambulanta

OČALA VSEH VRST:

- fotosenzibilna
- bifokalna
- multifokalna (z garancijo)
- stanjšana
- plastična
- sončna očala RAYBAN
- najboljše kontaktne leče, mehke in poltrde, proizvajalca Bauch & Lomb

CARL ZEISS, ESSLOR

- vse dioptrijske podatke vodimo računalniško

10 LETNA TRADICIJA, RAZLOG ZA ZAUPANJE

**Plačilo možno
na več čekov**

ELBA TRGOVINA STORITVE d.o.o.

Ljubljanska 26, 63230 ŠENTJUR
Tel./fax: 063/743-151. tel.: 741-151

PP/R vodnik 3x1,5	49,90 SIT
PP-y vodnik 3x1,5	54,80 SIT
Ladijske svetilke 60W	589,80 SIT
Bojlerji 80l električni	15.998,90 SIT
Bakrene cevi	329,80 SIT
Radiatorji Korado 600/1000	13.164,00 SIT
Pipe enoročne	7.439,00 SIT
Plinske peči AURA	109.900,00 SIT

MONTAŽA PLINSKIH NAPELJAV!